

DELA APOSTOLSKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28										

ПОГЛАВЉЕ 1

- P**rvu sam ti knjigu napisao o svemu, o Teofile, što počeo Isus tvoriti i učiti
- ² Do dana kad se uznesu, pošto Duhom Svetim zapovedi apostolima koje izabra,
- ³ Pred kojima i po stradanju svom pokaza sebe živa mnogim i istinitim znacima, i javlja im se četrdeset dana, i govori o carstvu Božjem.
- ⁴ I sabravši ih zapovedi im da ne idu iz Jerusalima, nego da čekaju obećanje Očevo, koje čujete, reče, od mene;
- ⁵ Jer je Jovan krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom Svetim ne dugo posle ovih dana.
- ⁶ A oni onda koji zajedno behu, pitahu Ga govoreći: Gospode! Hoćeš li sad načiniti carstvo Izrailjevo?
- ⁷ A On im reče: Nije vaše znati vremena i leta koje Otac zadrža u svojoj vlasti;
- ⁸ Nego ćete primiti silu kad sidje Duh Sveti na vas; i bićete mi svedoci u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.
- ⁹ I ovo rekavši videše oni gde se podiže i odnese Ga oblak iz očiju njihovih.
- ¹⁰ I kad gledahu za Njim gde ide na nebo, gle, dva čoveka stadoše pred njima u belim haljinama,
- ¹¹ Koji i rekoše: Ljudi Galilejci! Šta stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo tako će doći kao što videste da ide na nebo.
- ¹² Tada se vratiše u Jerusalim s gore koja se zove maslinska, koja je blizu Jerusalima jedan subotni dan hoda.
- ¹³ I kad udjoše popeše se u sobu gde stajahu Petar i Jakov i Jovan i Andrija, Filip i Toma, Vartolomije i Matej, Jakov Alfejev i Simon Zilot, i Juda Jakovljev.
- ¹⁴ Ovi svi jednodušno behu jednako na molitvi i u moljenju sa ženama, i s Marijom materom Isusovom i braćom Njegovom.
- ¹⁵ I u dane one ustavši Petar izmedju učenika reče (a beše naroda zajedno oko sto dvadeset imena):
- ¹⁶ Ljudi braćo! Trebalo je da se izvrši ono pismo što prореče Duh Sveti ustima Davidovim za Judu koji beše pred onima što uhvatiše Isusa;
- ¹⁷ Jer se brojaše s nama, i beše primio deo ove službe.
- ¹⁸ On dakle steče njivu od plate nepravedne, i obesivši se puče po sredi, i izasu se sva utroba njegova.
- ¹⁹ I postade znano svima koji žive u Jerusalimu da će se ta njiva prozvati njihovim jezikom Akeldama, koje znači njiva krvna.

- ²⁰ Jer se piše u knjizi psaltiru: Da bude dvor njegov pust, i da ne bude nikoga ko bi živio u njemu, i: Vladačanstvo njegovo da primi drugi.
- ²¹ Treba dakle od ovih ljudi koji su bili s nama za sve vreme kako među nas udje i izidje Gospod Isus,
- ²² Počevši od krštenja Jovanovog do dana kad se uze od nas, da bude s nama svedok Njegovog vaskrsenja jedan od ovih.
- ²³ I postaviše dvojicu, Josifa koji se zvaše Varsava prezimenom Just, i Matija.
- ²⁴ I pomolivši se Bogu rekoše: Ti, Gospode! Koji poznaješ srca svih, pokaži jednog od ove dvojice koga si izabrao,
- ²⁵ Da primi deo ove službe i apostolstva, iz koga ispade Juda da ide na mesto svoje.
- ²⁶ I baciše kocke za njih, i pade kocka na Matija i primiše ga među jedanaest apostola.

ПОГЛАВЉЕ 2

- I** kad se navrši pedeset dana behu zajedno svi apostoli jednodušno.
- ² I ujedanput postade huka s neba kao duvanje silnog vetra, i napuni svu kuću gde sedjahu;
- ³ I pokazaše im se razdeljeni jezici kao ognjeni; i sede po jedan na svakog od njih.
- ⁴ I napuniše se svi Duha Svetog, i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu.
- ⁵ A u Jerusalmu stajahu Jevreji ljudi pobožni iz svakog naroda koji je pod nebom.
- ⁶ A kad postade ovaj glas, skupi se narod, i smete se: jer svaki od njih slušaše gde oni govore njegovim jezikom.
- ⁷ I divljahu se i čudjahu se govoreći jedan drugom: Nisu li ovo sve Galilejci što govore?
- ⁸ Pa kako mi čujemo svaki svoj jezik u kome smo se rodili?
- ⁹ Parćani, i Midjani, i Elamljani, i koji smo iz Mesopotamije, i iz Judeje i Kapadokije, i iz Ponta i Azije,
- ¹⁰ I iz Frigije i Pamfilije, iz Misira i krajeva livijskih kod Kirine, i putnici iz Rima, i Judejci i došljaci,
- ¹¹ Krićani i Arapi, čujemo gde oni govore našim jezicima veličine Božje.
- ¹² I divljahu se svi i ne mogahu se načuditi govoreći jedan drugom: Šta će dakle ovo biti?
- ¹³ A drugi podsmevajući se govorahu: Nakitili su se vina.
- ¹⁴ A Petar stade sa jedanaesticom i podiže glas svoj i reče im: Ljudi Judejci i vi svi koji živite u Jerusalmu! Ovo da vam je na znanje, i čujte reči moje.
- ¹⁵ Jer ovi nisu pijani kao što vi mislite, jer je tek treći sat dana;
- ¹⁶ Nego je ovo ono što kaza prorok Joilo:
- ¹⁷ I biće u poslednje dane, govori Gospod, izliću od Duha svog na svako telo, i prореći će sinovi vaši i kćeri vaše, i mladići vaši videće utvare i starci vaši sniće snove;
- ¹⁸ Jer ću na sluge svoje i na sluškinje svoje u te dane izliti od Duha svog, i prореći će.
- ¹⁹ I daću čudesa gore na nebu i znake dole na zemlji: krv i oganj i pušenje dima.
- ²⁰ Sunce će se pretvoriti u tamu i mesec u krv pre nego dodje veliki i slavni dan Gospodnji.
- ²¹ I biće da će se svaki spasti koji prizove ime Gospodnje.
- ²² Ljudi Izrailjci! Poslušajte reči ove: Isusa Nazarećanina, čoveka od Boga potvrđenog među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko Njega među vama, kao što

i sami znate,

23 Ovog odredjenim savetom i promislom Božjim predana primivši, preko ruku bezakonika prikovaste i ubiste;

24 Kog Bog podiže, razrešivši veze smrtne, kao što ne beše moguće da Ga one drže.

25 Jer David govori za Njega: Gospoda jednako gledah pred sobom: jer je s desne strane mene, da se ne pomaknem;

26 Zato se razveseli srce moje, i obradova se jezik moj, pa još i telo moje počivaće u nadi;

27 Jer nećeš ostaviti dušu moju u paklu, niti ćeš dati da Svetac Tvoj vidi truljenje.

28 Pokazao si mi puteve života: napunićeš me veselja s licem svojim.

29 Ljudi braćo! Neka je slobodno kazati vam upravo za starešinu Davida da i umre, i ukopan bi, i grob je njegov medju nama do ovog dana.

30 Prorok dakle budući, i znajući da mu se Bog kletvom kle od roda bedara njegovih po telu podignuti Hrista, i posaditi Ga na prestolu njegovom,

31 Predvidevši govori za vaskrsenje Hristovo da se ne ostavi duša Njegova u paklu, ni telo Njegovo vide truljenje.

32 Ovog Isusa vaskrse Bog, čemu smo mi svi svedoci.

33 Desnicom dakle Božjom podiže se, i obećanje Svetog Duha primivši od Oca, izli ovo što vi sad vidite i čujete.

34 Jer David ne izidje na nebesa, nego sam govori: Reče Gospod Gospodu mom: Sedi meni s desne strane,

35 Dok položim neprijatelje Tvoje podnožje nogama Tvojim.

36 Tvrdo dakle neka zna sav dom Izrailjev da je i Gospodom i Hristom Bog učinio ovog Isusa koga vi raspeste.

37 A kad čuše, ražali im se u srcu, i rekoše Petru i ostalim apostolima: Šta ćemo činiti, ljudi braćo?

38 A Petar im reče: Pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oproštenje greha; i primićete dar Svetog Duha;

39 Jer je za vas obećanje i za decu vašu, i za sve daleke koje će god dozvati Gospod Bog naš.

40 I drugim mnogim rečima svedočaše, i moljaše ih govoreći: Spasite se od ovog pokvarenog roda.

41 Koji dakle rado primiše reč njegovu krstiše se; i pristade u taj dan oko tri hiljade duša.

42 I ostaše jednako u nauci apostolskoj, i u zajednici, i u lomljenju hleba, i u molitvama.

43 I udje strah u svaku dušu; jer apostoli činiše mnoga čudesa i znake u Jerusalimu.

44 A svi koji verovalaše behu zajedno, i imahu sve zajedno.

45 I tečevinu i imanje prodavahu i razdavahu svima kao što ko trebaše.

46 I svaki dan behu jednako jednodušno u crkvi, i lomljahu hleb po kućama, i primahu hranu s radošću i u prostoti srca,

47 Hvaleći Boga, i imajući milost u sviju ljudi. A Gospod svaki dan umnožavaše društvo onih koji se spasavahu.

ПОГЛАВЉЕ 3

A Petar i Jovan idjahu zajedno gore u crkvu na molitvu u deveti sat.

² I beše jedan čovek hrom od utrobe matere svoje, kog nošahu i svaki dan metahu pred vrata crkvena koja se zovu Krasna da prosi milostinju od ljudi koji ulaze u crkvu;

³ Koji videvši Petra i Jovana da hoće da udju u crkvu prošaše milostinju.

⁴ A Petar pogledavši na nj s Jovanom, reče: Pogledaj na nas.

⁵ A on gledaše u njih misleći da će mu oni šta dati.

⁶ A Petar reče: Srebra i zlata nema u mene, nego šta imam ovo ti dajem: u ime Isusa Hrista Nazarećanina ustani i hodi.

⁷ I uze ga za desnicu i podiže. I odmah se utvrdiše njegova stopala i gležnji.

⁸ I skočivši ustade, i hodjaše, i udje s njima u crkvu idući i skačući i hvaleći Boga.

⁹ I videše ga svi ljudi gde ide i hvali Boga.

¹⁰ A znahu ga da onaj beše što milostinje radi sedjaše kod Krasnih vrata crkvenih, i napuniše se čuda i straha za to što bi od njega.

¹¹ A kad se isceljeni hromi držaše Petra i Jovana, navališe k njima svi ljudi u trem, koji se zvaše Solomunov, i čudjahu se.

¹² A kad vide Petar, odgovaraše ljudima: Ljudi Izrailjci! Što se čudite ovome? Ili šta gledate na nas, kao da smo svojom silom ili pobožnošću učinili da on ide?

¹³ Bog Avraamov i Isakov i Jakovljevi, Bog otaca naših, proslavi Sina svog Isusa, kog vi predadoste i odrekoste Ga se pred licem Pilatovim kad on sudi da Ga pusti.

¹⁴ A vi Sveca i Pravednika odrekoste se, i isprosiste čoveka krvnika da vam pokloni;

¹⁵ A Načelnika života ubiste, koga Bog vaskrse iz mrtvih, čemu smo mi svedoci.

¹⁶ I za veru imena Njegovog, ovoga kog vidite i poznajete, utvrdi ime Njegovo; i vera koja je kroza Nj dade mu celo zdravlje ovo pred svima vama.

¹⁷ I sad, braćo, znam da iz neznanja ono učiniste, kao i knezovi vaši.

¹⁸ A Bog kako unapred javi ustima svih proroka svojih da će Hristos postradati, izvrši tako.

¹⁹ Pokajte se dakle, i obratite se da se očistite od greha svojih, da dodju vremena odmaranja od lica Gospodnjeg,

²⁰ I da pošalje unapred narečenog vam Hrista Isusa,

²¹ Kog valja dakle nebo da primi do onog vremena kad se sve popravi, što Bog govori ustima svih svetih proroka svojih od postanja sveta.

²² Mojsije dakle očevima našim reče: Gospod Bog vaš podignuće vam proroka iz vaše braće, kao mene; njega poslušajte u svemu što vam kaže.

²³ I biće da će se svaka duša koja ne posluša tog proroka istrebiti iz naroda.

²⁴ A i svi proroci od Samuila i potom koliko ih god govori, i za ove dane javljaše.

²⁵ Vi ste sinovi proroka i zaveta koji učini Bog s očevima vašim govoreći Avraamu: i u semenu tvom blagosloviće se svi narodi na zemlji.

²⁶ Vama najpre Bog podiže Sina svog Isusa, i posla Ga da vas blagosilja da se svaki od vas obrati od pakosti svojih.

ПОГЛАВЉЕ 4

A kad oni govorahu narodu, naidjoše na njih sveštenici i vojvoda crkveni i sadukeji;

² I rasrdiše se, što oni uče ljude i javljaju u Isusu vaskrsenje iz mrtvih.

³ I digoše na njih ruke, i metnuše ih u zatvor do ujutru: jer već beše več.

- ⁴ A od onih koji slušahu reč mnogi verovaše, i postade broj ljudi oko pet hiljada.
- ⁵ A kad bi ujutru, skupiše se knezovi njihovi i starešine i književnici u Jerusalim,
- ⁶ A Ana poglavar sveštentički i Kajafa i Jovan i Aleksandar i koliko ih god beše od roda sveštentičkog;
- ⁷ I metnuvši ih na sredinu pitahu: Kakvom silom ili u čije ime učiniste vi ovo?
- ⁸ Tada Petar napunivši se Duha Svetog reče im: Knezovi narodni i starešine Izrailjeve!
- ⁹ Ako nas danas pitate za dobro delo koje učinismo bolesnom čoveku te on ozdravi:
- ¹⁰ Da je na znanje svima vama i svemu narodu Izrailjevom da u ime Isusa Hrista Nazarećanina, kog vi raspeste, kog Bog podiže iz mrtvih, stoji ovaj pred vama zdrav.
- ¹¹ Ovo je kamen koji vi zidari odbaciste, a postade glava od ugla: i nema ni u jednom drugom spasenja;
- ¹² Jer nema drugog imena pod nebom danog ljudima kojim bi se mi mogli spasti.
- ¹³ A kad videše slobodu Petrovu i Jovanovu, i znajući da su ljudi neknjiževni i prosti, divljahu se, i znahu ih da behu s Isusom.
- ¹⁴ A videći isceljenog čoveka gde s njima stoji ne mogahu ništa protivu reći.
- ¹⁵ Onda im zapovediše da izidju napolje iz saveta, pa pitahu jedan drugog
- ¹⁶ Govoreći: Šta ćete činiti ovim ljudima? Jer veliki znak što učiniše oni poznat je svima koji žive u Jerusalimu, i ne možemo odreći;
- ¹⁷ Ali da se dalje ne razilazi po narodu, da im oštro zapretimo da više ne govore za ime ovo nikome.
- ¹⁸ I dozvavši ih zapovediše im da ništa ne spominju niti da uče u ime Isusovo.
- ¹⁹ Petar i Jovan odgovarajući rekoše im: Sudite je li pravo pred Bogom da vas većma slušamo negoli Boga?
- ²⁰ Jer mi ne možemo ne govoriti šta videsmo i čusmo.
- ²¹ A oni zapretivši im pustiše ih, ne našavši ništa kako bi ih mučili, naroda radi; jer svi hvaljahu Boga za ono što se beše dogodilo.
- ²² Jer onom čoveku beše više od četrdeset godina na kome se dogodi ovo čudo zdravlja.
- ²³ A kad ih otpustiše, dodjoše k svojim, i javiše im šta rekoše glavari sveštentički i starešine.
- ²⁴ A oni kad čuše, jednodušno podigoše glas k Bogu i rekoše: Gospode Bože, Ti koji si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima;
- ²⁵ Koji ustima Davida sluge svog reče: Zašto se bune neznabošci, i narodi izmišljaju prazne reči?
- ²⁶ Sastaše se carevi zemaljski, i knezovi se sabraše ujedno na Gospoda i na Hrista Njegovog.
- ²⁷ Zaista se sabraše u ovom gradu na svetog Sina Tvog Isusa, kog si pomazao, Irod i pontijski Pilat s neznabošcima i s narodom Izrailjevim,
- ²⁸ Da učine šta ruka Tvoja i savet Tvoj napred odredi da bude.
- ²⁹ I sad Gospode! Pogledaj na njihove pretnje, i daj slugama svojim da govore sa svakom slobodom reč Tvoju;
- ³⁰ I pružaj ruku svoju na isceljivanje i da znaci i čudesa budu imenom svetog Sina Tvog Isusa.
- ³¹ I pošto se oni pomoliše Bogu zatrese se mesto gde behu sabrani, i napuniše se svi Duha Svetog, i govorahu reč Božju sa slobodom.
- ³² A u naroda koji verova beše jedno srce i jedna duša; i nijedan ne govoraše za imanje

svoje da je njegovo, nego im sve beše zajedničko.

33 I apostoli s velikom silom svedočahu za vaskrsenje Gospoda Isusa Hrista; i blagodat velika beše na svima njima:

34 Jer nijedan medju njima ne beše siromašan, jer koliko ih god beše koji imahu njive ili kuće, prodavahu i donošahu novce što uzimahu zato,

35 I metahu pred noge apostolima; i davaše se svakome kao što ko trebaše.

36 A Josija, prozvani od apostola Varnava, koje znači Sin utehe, Levit rodом iz Kipra,

37 On imaše njivu, i prodavši je donese novce i metnu apostolima pred noge.

ПОГЛАВЉЕ 5

A jedan čovek, po imenu Ananija, sa ženom svojom Sapfirom prodade njivu,

2 I sakri od novaca sa znanjem i žene svoje, i donesavši jedan deo metnu apostolima pred noge.

3 A Petar reče: Ananija! Zašto napuni sotona srce tvoje da slažeš Duhu Svetome i sakriješ od novaca što uze za njivu?

4 Kad je bila u tebe ne beše li tvoja? I kad je prodade ne beše li u tvojoj vlasti? Zašto si dakle takvu stvar metnuo u srce svoje? Ljudima nisi slagao nego Bogu.

5 A kad ču Ananija reči ove pade i izdahnu; i udje veliki strah u sve koji slušahu ovo.

6 A momci ušavši uzeše ga i iznesoše te zakopaše.

7 A kad prodje oko tri sata, udje i žena njegova ne znajući šta je bilo.

8 A Petar joj odgovori: Kaži mi jeste li za toliko dali njivu? A ona reče: Da, za toliko.

9 A Petar joj reče: Zašto se dogovoriste da iskušate Duha Gospodnjeg? Gle noge onih koji tvog muža zakopaše pred vratima su, i izneće te.

10 I odmah padnu pred nogama njegovim i izdahnu. A momci ušavši nadjoše je mrtvu i iznesoše je i zakopaše kod muža njena.

11 I udje veliki strah u svu crkvu i u sve koji čuše ovo.

12 A rukama apostolskim učiniše se mnogi znaci i čudesa medju ljudima; i behu svi jednodušno u tremu Solomunovom.

13 A od ostalih niko ne smejaše pristupiti njima; nego ih hvaljaše narod.

14 A sve više pristajahu oni koji verovahu Gospoda, mnoštvo ljudi i žena,

15 Tako da i po ulicama iznošahu bolesnike i metahu na posteljama i na nosilima, da bi kad prodje Petar barem senka njegova osenila koga od njih.

16 A dolažahu mnogi i iz okolnih gradova u Jerusalim, i donošahu bolesnike i koje mučahu nečisti duhovi; i svi ozdravljahu.

17 Ali ustade poglavar sveštениčki i svi koji behu s njim, od jeresi sadukejske, i napuniše se zavisti,

18 I digoše ruke svoje na apostole, i metnuše ih u opšti zatvor.

19 A andjeo Gospodnji otvori noću vrata tamnička, i izvedavši ih reče:

20 Idite i stanite u crkvi te govorite narodu sve reči ovog života.

21 A kad oni čuše, udjoše ujutru u crkvu, i učahu. A kad dodje poglavar sveštениčki i koji behu s njim, sazvaše sabor i sve starešine od sinova Izrailjevih, i poslaše u tamnicu da ih dovedu.

22 A kad slugе otidoše, ne nadjoše ih u tamnici; onda se vratiše i javiše im

23 Govoreći: Tamnicu nadjosmo zaključanu sa svakom tvrdjom i čuvare gde stoje pred

vratima; ali kad otvorismo, unutra nijednog ne nadjosmo.

24 A kad čuše ove reči poglavar sveštencički i vojvoda crkveni i ostali glavari sveštencički, ne mogahu im se načuditi šta bi to sad bilo.

25 A neko dodje i javi im govoreći: Eno oni ljudi što ih baciste u tamnicu, stoje u crkvi i uče narod.

26 Tada otide vojvoda s momcima i dovede ih ne na silu: jer se bojahu naroda da ih ne pobije kamenjem.

27 A kad ih dovedoše, postaviše ih pred sabor, i zapita ih poglavar sveštencički govoreći:

28 Ne zapretismo li vam oštro da ne učite u ovo ime? I gle, napuniste Jerusalem svojom naukom, i hoćete da bacite na nas krv ovog čoveka.

29 A Petar i apostoli odgovarajuću rekoše: Većma se treba Bogu pokoravati negoli ljudima.

30 Bog otaca naših podiže Isusa, kog vi ubiste obesivši na drvo.

31 Ovog Bog desnicom svojom uzvisi za poglavara i spasa, da da Izrailju pokajanje i oproštenje greha.

32 I mi smo Njegovi svedoci ovih reči i Duh Sveti kog Bog dade onima koji se Njemu pokoravaju.

33 A kad oni čuše vrlo se rasrdiše, i mišljahu da ih pobiju.

34 Ali onda ustade u skupštini jedan farisej po imenu Gamaliilo, zakonik, poštovan od svega naroda, i zapovedi da apostoli malo izidju napolje,

35 Pa reče njima: Ljudi Izrailjci! Gledajte dobro za ove ljude šta ćete činiti;

36 Jer pre ovih dana usta Tevda, govoreći da je on nešto, za kojim pristade ljudi na broj oko četiri stotine; on bi ubijen, i svi koji ga slušahu razidjoše se i propadoše.

37 Potom usta Juda Galilejac, u dane prepisa, i odvuče dosta ljudi za sobom; i on pogibe, i svi koji ga slušahu razasuše se.

38 I sad vam kažem: prodjite se ovih ljudi i ostavite ih; jer ako bude od ljudi ovaj savet ili ovo delo, pokvariće se.

39 Ako li je od Boga, ne možete ga pokvariti, da se kako ne nadjete kao bogoborci.

40 Onda ga poslušашe, i dozvavši apostole izbiše ih, i zapretiše im da ne govore u ime Isusovo, i otpustiše ih.

41 A oni onda otidoše od sabora radujući se što se udostojiše primiti sramotu za ime Gospoda Isusa.

42 A svaki dan u crkvi i po kućama ne prestajahu učiti i propovedati jevandjelje o Isusu Hristu.

ПОГЛАВЉЕ 6

Au ove dane, kad se umnožiše učenici, podigoše Grci viku na Jevreje što se njihove udovice zaboravljahu kad se deliše hrana svaki dan.

2 Onda dvanaestorica dozvavši mnoštvo učenika, rekoše: Nije prilično nama da ostavimo reč Božju pa da služimo oko trpeza.

3 Nadjite dakle, braćo, medju sobom sedam poštenih ljudi, punih Duha Svetog i premudrosti, koje ćemo postaviti nad ovim poslom.

4 A mi ćemo u molitvi i u službi reči ostati.

5 I ova reč bi ugodna svemu narodu. I izabraše Stefana, čoveka napunjena vere i Duha Svetog, i Filipa, i Prohora, i Nikanora, i Timona, i Parmena, i Nikolu pokrštenjaka iz Antiohije.

- ⁶ Ove postaviše pred apostole i oni pomolivši se Bogu metnuše ruke na njih.
- ⁷ I reč Božja rastijaše, i množaše se vrlo broj učenika u Jerusalimu. I sveštenici mnogi pokoravahu se veri.
- ⁸ A Stefan pun vere i sile činjaše znake i čudesa velika među ljudima.
- ⁹ Tada ustaše neki iz zbornice koja se zove liverćanska i kirinačka i aleksandrijska i onih koji behu iz Kilikije i Azije, i prepirahu se sa Stefanom.
- ¹⁰ I ne mogahu protivu stati premudrosti i Duhu kojim govoraše.
- ¹¹ Tada podgovoriše ljude te kazaše: Čusmo ga gde huli na Mojsija i na Boga.
- ¹² I pobuniše narod i starešine i književnike, i napadoše i uhvatiše ga, i dovedoše ga na sabor.
- ¹³ I izvedoše lažne svedoke koji govorahu: Ovaj čovek ne prestaje huliti na ovo sveto mesto i na zakon.
- ¹⁴ Jer ga čusmo gde govori: Ovaj Isus Nazarećanin razvaliće ovo mesto, i izmeniće običaje koje nam ostavi Mojsije.
- ¹⁵ I pogledavši na nj svi koji sedjahu na saboru videše lice njegovo kao lice andjela.

ПОГЛАВЉЕ 7

A poglavar sveštениčki reče: Je li dakle tako?

- ² A on reče: Ljudi braćo i oci! Poslušajte. Bog slave javi se ocu našem Avraamu kad beše u Mesopotamiji, pre nego se doseli u Haran,
- ³ I reče mu: Izidji iz zemlje svoje i od roda svog i iz doma oca svog, i dodji u zemlju koju ću ti ja pokazati.
- ⁴ Tada izidje iz zemlje haldejske, i doseli se u Haran; i odande, po smrti oca njegovog, preseli ga u ovu zemlju u kojoj vi sad živite.
- ⁵ I ne dade mu nasledstvo u njoj ni stope; i obreče mu je dati u držanje i semenu njegovom posle njega, dok on još nemaše deteta.
- ⁶ Ali Bog reče ovako: Seme tvoje biće došljaci u zemlji tudjoj, i nateraće ga da služi, i mučiće ga četiri stotine godina.
- ⁷ I narodu kome će služiti ja ću suditi, reče Bog; i potom će izići, i služiće meni na ovome mestu.
- ⁸ I dade mu zavet obrezanja, i tako rodi Isaka, i obreza ga u osmi dan; i Isak Jakova, i Jakov dvanaest starešina.
- ⁹ I starešine zavidjahu Josifu, i prodadoše ga u Misir; i Bog beše s njim.
- ¹⁰ I izbavi ga od svih njegovih nevolja, i dade mu milost i premudrost pred Faraonom carem misirskim, i postavi ga poglavarom nad Misirom i nad svim domom svojim.
- ¹¹ A dodje glad na svu zemlju misirsku i hanansku i nevolja velika, i ne nalažahu hrane oci naši.
- ¹² A Jakov čuvši da ima pšenice u Misiru posla najpre oce naše.
- ¹³ I kad dodjoše drugi put, poznaše Josifa braća njegova, i rod Josifov posta poznat Faraonu.
- ¹⁴ A Josif posla i dozva oca svog Jakova i svu rodbinu svoju, sedamdeset i pet duša.
- ¹⁵ I Jakov sidje u Misir, i umre, on i očevi naši.
- ¹⁶ I prenesoše ih u Sihem, i metnuše u grob koji kupi Avraam za novce od sinova Emorovih u Sihemu.

- 17 I kad se približi vreme obećanja za koje se Bog zakle Avraamu, narod se narodi i umnoži u Misiru,
- 18 Dok nastaje drugi car u Misiru, koji ne znaše Josifa.
- 19 Ovaj namisli zlo za naš rod, izmuči oće naše da svoju decu bacahu da ne žive.
- 20 U to se vreme rodi Mojsije, i beše Bogu ugodan, i bi tri meseca hranjen u kući oca svog.
- 21 A kad ga izbaciše, uze ga kći Faraonova, i odgaji ga sebi za sina.
- 22 I nauči se Mojsije svoj premudrosti misirskoj, i beše silan u rečima i u delima.
- 23 A kad mu se navršivaše četrdeset godina, dodje mu na um da obidje braću svoju, sinove Izrailjeve.
- 24 I videvši jednom gde se čini nepravda, pomože, i pokaja onog što mu se činjaše nepravda, i ubi Misirca.
- 25 Mišljaše pak da braća njegova razumeju da Bog njegovom rukom njima spasenje daje: ali oni ne razumeše.
- 26 A sutradan dodje među takve koji se behu svadili, i miraše ih govoreći: Ljudi, vi ste braća, zašto činite nepravdu jedan drugom?
- 27 A onaj što činjaše nepravdu blišnjemu ukori ga govoreći: Ko je tebe postavio knezom i sudijom nad nama?
- 28 Ili i mene hoćeš da ubiješ kao što si juče ubio Misirca?
- 29 A Mojsije pobeže od ove reči, i posta došljak u zemlji madijanskoj, gde rodi dva sina.
- 30 I kad se navrší četrdeset godina, javi mu se u pustinji gore sinajske andjeo Gospodnji u plamenu ognjenom u kupini.
- 31 A kad Mojsije vide, divljaše se utvari. A kad on pristupi da vidi, bi glas Gospodnji k njemu:
- 32 Ja sam Bog otaca tvojih, Bog Avraamov i Bog Isakov i Bog Jakovljev. A Mojsije se beše uzdrhtao i ne smeše da pogleda.
- 33 A Gospod mu reče: Izuj obuću svoju sa svojih nogu: jer je mesto na kome stojiš sveta zemlja.
- 34 Ja dobro videh muku svog naroda koji je u Misiru, i čuh njihovo uzdisanje, i sidjoh da ih izbavim: i sad hodi da te pošaljem u Misir.
- 35 Ovog Mojsija, kog ukoriše rekavši: Ko te postavi knezom i sudijom? Ovog Bog za kneza i izbavitelja posla rukom andjela koji mu se javi u kupini.
- 36 Ovaj ih izvede učinivši čudesa i znake u zemlji misirskoj i u Crvenom Moru i u pustinji četrdeset godina.
- 37 Ovo je Mojsije koji kaza sinovima Izrailjevim: Gospod Bog vaš podignuće vam proroka iz vaše braće, kao mene: njega poslušajte.
- 38 Ovo je onaj što beše u crkvi u pustinji s andjelom, koji mu govori na gori sinajskoj, i s ocima našim; koji primi reči žive da ih nama da;
- 39 Kog ne hteše poslušati oci naši, nego ga odbaciše, i okrenuše se srcem svojim u Misir,
- 40 Rekavši Aronu: Načini nam bogove koji će ići pred nama, jer ovom Mojsiju, koji nas izvede iz zemlje misirske, ne znamo šta bi.
- 41 I tada načiniše tele, i prinesoše žrtvu idolu, i radovahu se rukotvorini svojoj.
- 42 A Bog se okrenu od njih, i predade ih da služe vojnicima nebeskim, kao što je pisano u knjizi proroka: Eda zaklanja i žrtve prinesoste mi na četrdeset godina u pustinji, dome Izrailjev?
- 43 I primiste čador Molohov, i zvezdu boga svog Remfana, kipove koje načiniste da im se molite; i preseliću vas dalje od Vavilona.

- 44** Očevi naši imahu čador svedočanstva u pustinji, kao što zapovedi Onaj koji govori Mojsiju da ga načini po onoj prilici kao što ga vide;
- 45** Koji i primiše očevi naši i donesoše s Isusom Navinom u zemlju neznabožaca, koje oturi Bog ispred lica naših otaca, tja do Davida,
- 46** Koji nadje milost u Boga, i izmoli da nadje mesto Bogu Jakovljevom.
- 47** A Solomun Mu načini kuću.
- 48** Ali najviši ne živi u rukotvorenim crkvama, kao što govori prorok:
- 49** Nebo je meni presto a zemlja podnožje nogama mojim: kako ćete mi kuću sazidati? Govori Gospod; ili koje je mesto za moje počivanje?
- 50** Ne stvori li ruka moja sve ovo?
- 51** Tvrdovrati i neobrezanih srca i ušiju! Vi se jednako protivite Duhu Svetome; kako vaši oci tako i vi.
- 52** Kog od proroka ne proteraše oci vaši? I pobiše one koji unapred javiše za dolazak pravednika, kog vi sad izdajnici i krvnici postadoste;
- 53** Koji primiste zakon naredbom andjeoskom, i ne održaste.
- 54** Kad ovo čuše, rasrdiše se vrlo u srcima svojim, i škrgutahu zubima na nj.
- 55** A Stefan budući pun Duha Svetog pogleda na nebo i vide slavu Božju i Isusa gde stoji s desne strane Bogu;
- 56** I reče: Evo vidim nebesa otvorena i Sina čovečijeg gde stoji s desne strane Bogu.
- 57** A oni povikavši glasno zatiskivahu uši svoje, i navališe jednodušno na nj.
- 58** I izvedavši ga iz grada stadoše ga zasipati kamenjem, i svedoci haljine svoje metnuše kod nogu mladića po imenu Savla.
- 59** I zasipahu kamenjem Stefana, koji se moljaše Bogu i govoraše: Gospode Isuse! Primi duh moj.
- 60** Onda kleče na kolena i povika glasno: Gospode! Ne primi im ovo za greh. I ovo rekavši umre.

ПОГЛАВЉЕ 8

Savle pak beše pristao na njegovu smrt. A u taj dan postade veliko gonjenje na crkvu jerusalimsku, i svi se rasejaše po krajevima judejskim i samarijskim osim apostola.

- 2** A ljudi pobožni ukopaše Stefana i veliki plač učiniše nad njim.
- 3** A Savle dosadjivaše crkvi, jer idjaše po kućama, i vucijaše ljude i žene te predavaše u tamnicu.
- 4** A oni što se behu rasejali prolažahu propovedajući reč.
- 5** A Filip sišavši u grad samarijski propovedaše im Hrista.
- 6** A narod pažaše jednodušno na ono što govoraše Filip, slušajući i gledajući znake koje činjaše:
- 7** Jer duhovi nečisti s velikom vikom izlažahu iz mnogih u kojima behu, i mnogi uzeti i hromi ozdraviše.
- 8** I bi velika radost u gradu onom.
- 9** A beše jedan čovek, po imenu Simon, koji pre čaraše u gradu i dovodjaše u čudo narod samarijski, govoreći da je on nešto veliko;
- 10** Na kog gledahu svi, i malo i veliko, govoreći: Ovo je velika sila Božja.
- 11** A zato gledahu na njega što ih mnogo vremena činima udivljavaše.

- 12** Kad pak verovaše Filipu koji propovedaše jevandjelje o carstvu Božjem, i o imenu Isusa Hrista, krštavahu se i ljudi i žene.
- 13** Tada i Simon verova, i krstivši se osta kod Filipa; i videći dela i znake velike koji se činjahu divljaše se vrlo.
- 14** A kad čuše apostoli koji behu u Jerusalmu da Samarija primi reč Božju, poslaše k njima Petra i Jovana.
- 15** Koji sišavši pomoliše se Bogu za njih da prime Duha Svetog;
- 16** Jer još ni na jednog ne beše došao, nego behu samo kršteni u ime Gospoda Isusa.
- 17** Tada apostoli metnuše ruke na njih, i oni primiše Duha Svetog.
- 18** A kad vide Simon da se daje Duh Sveti kad apostoli metnu ruke, donese im novce
- 19** Govoreći: Dajte i meni ovu vlast da kad metnem ruke na koga primi Duha Svetog.
- 20** A Petar mu reče: Novci tvoji s tobom da budu u pogibao, što si pomislio da se dar Božji može dobiti za novce.
- 21** Nema tebi dela ni iseta u ovoj reči; jer srce tvoje nije pravo pred Bogom.
- 22** Pokaj se dakle od ove svoje pakosti, i moli se Bogu da bi ti se oprostila pomisao srca tvog.
- 23** Jer te vidim da si u gorkoj žuči i u svezi nepravde.
- 24** A Simon odgovarajući reče: Pomolite se vi Gospodu za mene da ne naidje na mene ništa od ovog što rekoste.
- 25** Tako oni posvedočivši i govorivši reč Gospodnju vratiše se u Jerusalm, i mnogim selima samarijskim propovediše jevandjelje.
- 26** A andjeo Gospodnji reče Filipu govoreći: Ustani i idi u podne na put koji silazi od Jerusalma u Gazu i pust je.
- 27** I ustavši podje. I gle, čovek Arapin, uškopljenik, vlastelin Kandakije carice arapske, što beše nad svim njenim riznicama, koji beše došao u Jerusalm da se moli Bogu,
- 28** Pa se vraćаше, i sedeći na kolima svojim čitaše proroka Isaiju.
- 29** A Duh reče Filipu: Pristupi i prilepi se tim kolima.
- 30** A Filip pritrčavši ču ga gde čita proroka Isaiju, i reče: A razumeš li šta čitaš?
- 31** A on reče: Kako bih mogao razumeti ako me ko ne uputi? I umoli Filipa te se pope i sede s njim.
- 32** A mesto iz pisma koje čitaše beše ovo: Kao ovca na zaklanje odvede se, i nem kao jagnje pred onim koji ga striže, tako ne otvori usta svojih.
- 33** U Njegovom poniženju ukide se sud Njegov. A rod Njegov ko će iskazati? Jer se Njegov život uzima od zemlje.
- 34** Onda uškopljenik odgovori Filipu i reče: Molim te, za koga ovo govori prorok? Ili za sebe ili za koga drugog?
- 35** A Filip otvorivši usta svoja, i počevši od pisma ovog, pripovedi mu jevandjelje Isusovo.
- 36** Kako idjahu putem dodjoše na nekakvu vodu; i reče uškopljenik: Evo vode, šta brani meni da se krstim?
- 37** A Filip mu reče: Ako veruješ od svega srca svog, možeš. A on odgovarajući reče: Verujem da je Isus Hristos Sin Božji.
- 38** I zapovedi da stanu kola, i sidjoše oba na vodu, i Filip i uškopljenik, i krsti ga.
- 39** A kad izidjoše iz vode, Duh Sveti pade na uškopljenika, a andjeo Gospodnji uze Filipa, i

više ga ne vide uškopljenik; nego otide putem svojim radujući se.

⁴⁰ A Filip se obrete u Azotu; i prolazeći propovedaše jevandjelje svima gradovima, dok ne dodje u Ćesariju.

ПОГЛАВЉЕ 9

A Savle još dišući pretnjom i smrću na učenike Gospodnje pristupi k poglavaru sveštениčkom,

² I izmoli u njega poslanice u Damask na zbornice, ako koga nadje od ovog puta, i ljude i žene svezane da dovede u Jerusalem.

³ A kad beše na putu i dodje blizu Damaska, ujedanput obasja ga svetlost s neba,

⁴ I padnuvši na zemlju ču glas gde mu govori: Savle! Savle! Zašto me goniš?

⁵ A on reče: Ko si Ti, Gospode? A Gospod reče: Ja sam Isus, kog ti goniš: teško ti je protivu bodila praćati se.

⁶ A on drhćući od straha reče: Gospode! Šta hoćeš da činim? I Gospod mu reče: Ustani i udji u grad, pa će ti se kazati šta ti treba činiti.

⁷ A ljudi koji idjahu s njim stajahu i čudjahu se, jer čujahu glas a ne vidjahu nikoga.

⁸ A Savle usta od zemlje, i otvorenim očima svojim nikoga ne vidjaše. A oni ga uzeše za ruku i uvedoše u Damask.

⁹ I beše tri dana slep, i ne jede, niti pi.

¹⁰ A u Damasku beše jedan učenik, po imenu Ananija, i reče mu Gospod u utvari: Ananija! A on reče: Evo me, Gospode!

¹¹ A Gospod mu reče: Ustani i idi u ulicu koja se zove Prava, i traži u domu Judinom po imenu Savla Taršanina; jer gle, on se moli Bogu,

¹² I vide u utvari čoveka, po imenu Ananiju, gde udje i metnu ruku na nj da progleda.

¹³ A Ananija odgovori: Gospode! Ja čuh od mnogih za tog čoveka kolika zla poćini svetima Tvojim u Jerusalmu;

¹⁴ I ovde ima vlast od glavara sveštениćkih da veže sve koji prizivaju ime Tvoje.

¹⁵ A Gospod mu reče: Idi, jer mi je on sud izbrani da iznese ime moje pred neznabošće i careve i sinove Izrailjeve.

¹⁶ A ja ću mu pokazati koliko mu valja postradati za ime moje.

¹⁷ I podje Ananija, i udje u kuću, i metnuvši ruke na nj reče: Savle, brate! Gospod Isus, koji ti se javi na putu kojim si išao, posla me da progledaš i da se napuniš Duha Svetog.

¹⁸ I odmah otpade od očiju njegovih kao krljušt, i odmah progleda, i ustavši krsti se.

¹⁹ I pošto pojede okrepi se; i bi Savle nekoliko dana s učenicima koji behu u Damasku.

²⁰ I odmah po zbornicama propovedaše Isusa da je On Sin Božji.

²¹ A svi koji slušahu divljahu se i govorahu: Nije li ovo onaj što gonjaše u Jerusalmu one koji spominjahu ime ovo, i ovde zato dodje da ih povezane vodi glavarima sveštениćkim.

²² A Savle se većma siljaše i zabunjivaše Jevreje koji žive u Damasku, dokazujući da je ovo Hristos.

²³ A kad se navršī podosta dana, dogovoriše se Jevreji da ga ubiju.

²⁴ Ali Savle doznade njihov dogovor; a oni čuvahu vrata dan i noć da bi ga ubili;

²⁵ A ućenici ga uzeše noću i spustiše preko zida u kotarici.

²⁶ A kad dodje Savle u Jerusalem, ogledaše da se pribije uz ućenike; i svi ga se bojahu, jer ne verovahu da je ućenik.

- ²⁷ A Varnava ga uze i dovede k apostolima, i kaza im kako na putu vide Gospoda, i kako mu govori, i kako u Damasku slobodno propoveda ime Isusovo.
- ²⁸ I beše s njima i ulazi u Jerusolim i izlazi i slobodno propovedaše ime Gospoda Isusa.
- ²⁹ I govoraše i prepiraše se s Grcima, a oni gledahu da ga ubiju.
- ³⁰ A kad razumeše braća, svedoše ga u Ćesariju, i otpustiše ga u Tars.
- ³¹ A crkve po svoj Judeji i Galileji i Samariji behu na miru, i napredovahu, i hodjahu u strahu Gospodnjem, i umnožavahu se utehom Svetog Duha.
- ³² I dogodi se kad Petar obilažaše sve, da dodje i k svetima koji življahu u Lidi.
- ³³ I nadje tamo jednog čoveka po imenu Eneju, koji već osam godina ležaše na odru, jer beše uzet.
- ³⁴ I reče mu Petar: Eneja! Isceljuje te Isus Hristos, ustani i prostri sam sebi. I odmah usta.
- ³⁵ I videše ga svi koji življahu u Lidi i u Asaronu, i obratiše se ka Gospodu.
- ³⁶ A u Jopi beše jedna učenica po imenu Tavita, koje znači srna, i ona beše puna dobrih dela i milostinje što činjaše.
- ³⁷ I dogodi se u te dane da se ona razbole i umre; onda je okupaše i metnuše u gornju sobu.
- ³⁸ A budući da je Lida blizu Jope, onda učenici čuvši da je Petar u njoj poslaše dva čoveka moleći ga da ne požali truda doći do njih.
- ³⁹ A Petar ustavši otide s njima, i kad dodje, izvedoše ga u gornju sobu i skupiše se oko njega sve udovice plačući i pokazujući suknje i haljine što je radila Srna dok je bila s njima.
- ⁴⁰ A Petar izgnavši sve napolje kleče na kolena i pomoli se Bogu, i okrenuvši se k telu reče: Tavito! Ustani. A ona otvori oči svoje, i videvši Petra sede.
- ⁴¹ Petar pak pruživši joj ruku podiže je; i dozvavši svete i udovice pokaza je živu.
- ⁴² I ovo se razglasi po svoj Jopi, i mnogi verovaše Gospoda.
- ⁴³ I dogodi se da on osta mnogo dana u Jopi u nekog Simona kožara.

ПОГЛАВЉЕ 10

- A** u Ćesariji beše jedan čovek po imenu Kornilije, kapetan od čete koja se zvaše talijanska.
- ² Pobožan i bogobožan sa celim domom svojim, koji davaše milostinju mnogim ljudima i moljaše se Bogu bez prestanka;
- ³ On vide na javi u utvari oko devetog sata dnevi andjela Božjeg gde sidje k njemu i reče mu: Kornilije!
- ⁴ A on pogledavši na nj i uplašivši se reče: Šta je, Gospode? A on mu reče: Molitve tvoje i milostinje tvoje izidjoše na pamet Bogu;
- ⁵ I sad pošlji u Jopu ljude i dozovi Simona prozvanog Petra:
- ⁶ On stoji u nekog Simona kožara, kog je kuća kod mora: on će ti kazati reči kojima ćeš se spasti ti i sav dom tvoj.
- ⁷ I kad otide andjeo koji govori Korniliju, dozvavši dvojicu od svojih slugu i jednog pobožnog vojnika od onih koji mu služahu,
- ⁸ I kazavši im sve posla ih u Jopu.
- ⁹ A sutradan kad oni idjahu putem i približiše se ka gradu, izidje Petar u gornju sobu da se pomoli Bogu u šesti sat.

- ¹⁰ I ogladne, i htede da jede; a kad mu oni gotovljahu, dodje izvan sebe,
- ¹¹ I vide nebo otvoreno i sud nekakav gde silazi na njega, kao veliko platno, zavezan na četiri rogla i spušta se na zemlju;
- ¹² U kome behu sva četvoronožna na zemlji, i zverinje i bubine i ptice nebeske.
- ¹³ I postade glas k njemu: Ustani, Petre! Pokolji i pojedi.
- ¹⁴ A Petar reče: Nipošto, Gospode! Jer nikad ne jedoh šta pogano ili nečisto.
- ¹⁵ I gle, glas opet k njemu drugom: Šta je Bog očistio ti ne pogani.
- ¹⁶ I ovo bi triput, i sud se opet uze na nebo.
- ¹⁷ A kad se Petar u sebi divljaše šta bi bila utvara koju vide, i gle ljudi poslani od Kornilija, napitavši i našavši dom Simonov stadoše pred vratima,
- ¹⁸ I zovnuvši pitahu: Stoji li ovde Simon prozvani Petar?
- ¹⁹ A dok Petar razmišljavaše o utvari, reče mu Duh: Evo tri čoveka traže te;
- ²⁰ Nego ustani i sidji i idi s njima ne premišljajući ništa, jer ih ja poslah.
- ²¹ A Petar sišavši k ljudima poslanim k sebi od Kornilija reče: Evo ja sam koga tražite; što ste došli?
- ²² A oni rekoše: Kornilije kapetan, čovek pravedan i bogobojazan, poznat kod svega naroda jevrejskog, primio je zapovest od anđela svetog da dozove tebe u svoj dom i da čuje reči od tebe.
- ²³ Onda ih dozva unutra i ugosti. A sutradan ustavši Petar podje s njima, i neki od braće koja beše u Jopi podjoše s njim.
- ²⁴ I sutradan udjoše u Ćesariju. A Kornilije čekaše ih sazvavši rodbinu svoju i ljubazne prijatelje.
- ²⁵ A kad Petar htede da udje, srete ga Kornilije, i padnuvši na noge njegove pokloni se.
- ²⁶ I Petar ga podiže govoreći: Ustani, i ja sam čovek.
- ²⁷ I s njim govoreći udje, i nadje mnoge koji se behu sabrali.
- ²⁸ I reče im: Vi znate kako je neprilično čoveku Jevrejinu družiti se ili dolaziti k tudjinu; ali Bog meni pokaza da nijednog čoveka ne zovem poganim ili nečistim;
- ²⁹ Zato i bez sumnje dodjoh pozvan. Pitam vas dakle zašto poslaste po mene?
- ³⁰ I Kornilije reče: Od četvrtog dana do ovog časa ja postih, i u deveti sat moljah se Bogu u svojoj kući; i gle, čovek stade preda mnom u haljini sjajnoj,
- ³¹ I reče: Kornilije! Uslišena bi molitva tvoja i milostinje tvoje pomenuše se pred Bogom.
- ³² Pošlji dakle u Jopu i dozovi Simona koji se zove Petar: on stoji u kući Simona kožara kod mora, koji kad dodje kazaće ti.
- ³³ Onda ja odmah poslah k tebi; i ti si dobro učinio što si došao. Sad dakle mi svi stojimo pred Bogom da čujemo sve što je tebi od Boga zapovedjeno.
- ³⁴ A Petar otvorivši usta reče: Zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko;
- ³⁵ Nego u svakom narodu onaj koji se boji Njega i tvori pravdu, mio je Njemu.
- ³⁶ Reč što posla sinovima Izrailjevim, javljajući mir po Isusu Hristu, koji je Gospod svima.
- ³⁷ Vi znate govor koji je bio po svoj Judeji počevši od Galileje po krštenju koje propoveda Jovan:
- ³⁸ Isusa iz Nazareta kako ga pomaza Bog Duhom Svetim i silom, koji prodje čineći dobro i isceljujući sve koje djavo beše nadvladao; jer Bog beše s njim.
- ³⁹ I mi smo svedoci svemu što učini u zemlji judejskoj i Jerusalimu; kog i ubiše obesivši na drvo.
- ⁴⁰ Ovog Bog vaskrse treći dan, i dade Mu da se pokaže,

- ⁴¹ Ne svemu narodu nego nama svedocima napred izbranima od Boga, koji s Njim jedosmo i pismo po vaskrsenju Njegovom iz mrtvih.
- ⁴² I zapovedi nam da propovedamo narodu i da svedočimo da je On narečeni od Boga sudija živim i mrtvim.
- ⁴³ Za ovo svedoče svi proroci da će imenom Njegovim primiti oproštenje greha svi koji Ga veruju.
- ⁴⁴ A dok još Petar govoraše ove reči, sidje Duh Sveti na sve koji slušahu reč.
- ⁴⁵ I udiviše se verni iz obrezanja koji behu došli s Petrom, videći da se i na neznabošce izli dar Duha Svetog.
- ⁴⁶ Jer ih slušahu gde govorahu jezike, i veličahu Boga. Tada odgovori Petar:
- ⁴⁷ Eda može ko vodu zabraniti da se ne krste oni koji primiše Duha Svetog kao i mi?
- ⁴⁸ I zapovedi im da se krste u ime Isusa Hrista. Tada ga moliše da ostane kod njih nekoliko dana.

ПОГЛАВЉЕ 11

- A** čuše i apostoli i braća koji behu u Judeji da i neznabošci primiše reč Božju.
- ² I kad izidje Petar u Jerusalim, prepirahu se s njim koji behu iz obrezanja,
- ³ Govoreći: Ušao si k ljudima koji nisu obrezani, i jeo si s njima.
- ⁴ A Petar počevši kazivaše im redom govoreći:
- ⁵ Ja bejah u gradu Jopi na molitvi, i došavši izvan sebe videh utvaru, gde silazi sud nekakav kao veliko platno na četiri roglja i spušta se s neba, i dodje do preda me.
- ⁶ Pogledavši u nj opazih i videh četvoronožna zemaljska, i zverinje i bubine i ptice nebeske.
- ⁷ A čuh glas koji mi govori: Ustani, Petre! Pokolji i pojedi.
- ⁸ A ja rekoh: Nipošto Gospode! Jer ništa pogano i nečisto nikad ne udje u usta moja.
- ⁹ A glas mi odgovori drugom s neba govoreći: Šta je Bog očistio ti ne pogani.
- ¹⁰ A ovo bi tripudij; i uze se opet sve na nebo.
- ¹¹ I gle, odmah tri čoveka staše pred kućom u kojoj bejah, poslani iz Ćesarije k meni.
- ¹² A Duh mi reče da idem s njima ne pomišljajući ništa. A dodjoše sa mnom i ovo šest braće, i udjosmo u kuću čovekovu.
- ¹³ I kaza nam kako vide andjela u kući svojoj koji je stao i kazao mu: Pošlji ljude u Jopu i dozovi Simona prozvanog Petra,
- ¹⁴ Koji će ti kazati reči kojima ćeš se spasti ti i sav dom tvoj.
- ¹⁵ A kad ja počeh govoriti sidje Duh Sveti na njih, kao i na nas u početku.
- ¹⁶ Onda se opomenuh reči Gospodnje kako govoraše: Jovan je krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom Svetim.
- ¹⁷ Kad im dakle Bog dade jednak dar kao i nama koji verujemo Gospoda svog Isusa Hrista; ja ko bejah da bi mogao zabraniti Bogu?
- ¹⁸ A kad čuše ovo, umukoše, i hvaljahu Boga govoreći: Dakle i neznabošcima Bog dade pokajanje za život.
- ¹⁹ A oni što se rasejaše od nevolje koja posta za Stefana, prodjoše tja do Finikije i Kipra i Antiohije, nikom ne govoreći reč do samim Jevrejima.
- ²⁰ A neki od njih behu Kiprani i Kirinci, koji ušavši u Antiohiju govorahu Grcima propovedajući jevandjelje o Gospodu Isusu.

- 21** I beše ruka Božija s njima; i mnogo ih verovaše i obratiše se ka Gospodu.
- 22** A dodje reč o njima do ušiju crkve koja beše u Jerusalmu; i poslaše Varnavu da ide tja do Antiohije;
- 23** Koji došavši i videvši blagodat Božju, obradova se, i moljaše sve da tvrdim srcem ostanu u Gospodu;
- 24** Jer beše čovek blag i pun Duha Svetog i vere. I obrati se mnogi narod ka Gospodu.
- 25** Varnava, pak, izidje u Tars da traži Savla; i kad ga nadje, dovede ga u Antiohiju.
- 26** I oni se celu godinu sastajahu onde s crkvom, i učiše mnogi narod; i najpre u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.
- 27** A u te dane sidjoše iz Jerusalma proroci u Antiohiju.
- 28** I ustavši jedan od njih, po imenu Agav, objavi glad veliku koja htede biti po vasionom svetu; koji i bi za Klaudija cesara.
- 29** A od učenika odredi svaki koliko koji mogaše da pošalju u pomoć braći koja življahu u Judeji.
- 30** Koje i učiniše poslavši starešinama preko ruke Varnavine i Savlove.

ПОГЛАВЉЕ 12

- U** ono pak vreme podiže Irod car ruke da muči neke od crkve.
- 2** I pogubi Jakova brata Jovanovog mačem.
- 3** I videvši da je to po volji Jevrejima nastavi da uhvati i Petra (a behu dani presnih hlebova),
- 4** Kog i uhvati i baci u tamnicu i predade ga četvorici četvrtnika vojničkih da ga čuvaju, i mišljaše ga po pashi izvesti pred narod.
- 5** I tako Petra čuvahu u tamnici; a crkva moljaše se za njega Bogu bez prestanka.
- 6** A kad htede Irod da ga izvede, onu noć spavaše Petar medju dvojicom vojnika, okovan u dvoje verige, a stražari pred vratima čuvahu tamnicu.
- 7** I gle, andjeo Gospodnji pristupi, i svetlost obasja po sobi, i kucnuvši Petra u rebra probudi ga govoreći: Ustani brže. I spadoše mu verige s ruku.
- 8** A andjeo mu reče: Opaši se, i obuj opanke svoje. I učini tako. I reče mu andjeo: Obuci haljinu svoju, pa hajde za mnom.
- 9** I izišavši idjaše za njim, i ne znaše da je to istina što andjeo činjaše, nego mišljaše da vidi utvaru.
- 10** A kad prodjoše prvu stražu i drugu i dodjoše k vratima gvozdenim koja vodjahu u grad, ona im se sama otvoriše; i izišavši prodjoše jednu ulicu, i andjeo odmah odstupi od njega.
- 11** I kad dodje Petar k sebi reče: Sad zaista vidim da Bog posla andjela svog te me izbavi iz ruku Irodovih i od svega čekanja naroda jevrejskog.
- 12** I razmislivši dodje kući Marije matere Jovana koji se zvaše Marko, gde behu mnogi sabrani i moljahu se Bogu.
- 13** A kad kucnu Petar u vrata od dvora, pristupi devojka po imenu Roda, da čuje.
- 14** I poznavši glas Petrov od radosti ne otvori vrata, nego utrča i kaza da Petar stoji pred vratima.
- 15** A oni joj rekoše: Jesi li ti luda? A ona potvrdjivaše da je tako. A oni govorahu: Andjeo je njegov.
- 16** A Petar jednako kucaše. A kad otvoriše, videše ga, i udiviše se.

- 17** A on mahnuvši na njih rukom da čute, kaza im kako ga Gospod izvede iz tamnice; i reče javite ovo Jakovu i braći. I izišavši otide na drugo mesto.
- 18** A kad bi dan, beše ne mala buna medju vojnicima, šta to bi od Petra.
- 19** A kad ga Irod zaiska i ne nadje, onda ispita stražare, i zapovedi da ih odvedu; i izišavši iz Judeje u Ćesariju onamo življaše.
- 20** Jer se Irod srdjaše na Tirce i Sidonce. Ali oni jednodušno dodjoše k njemu, i uzevši na svoju ruku Vlasta, posteljnika carevog, iskahu mira, jer se njihove zemlje hranjahu od njegovog carstva.
- 21** A u odredjeni dan obuče se Irod u carsku haljinu, i sedavši na presto govoraše im;
- 22** A narod vikaše: Ovo je glas Božji, a ne čovečiji.
- 23** Ali ujedanput udari ga andjeo Gospodnji: jer ne dade slave Bogu; i budući izjeden od crvi izdahnu.
- 24** A reč Božija rastijaše i množaše se.
- 25** A Varnava i Savle predavši pomoć vratiše se iz Jerusalima u Antiohiju, uzevši sa sobom Jovana koji se zvaše Marko.

ПОГЛАВЉЕ 13

A u crkvi koja beše u Antiohiji behu neki proroci i učitelji, to jest: Varnava i Simeun koji se zvaše Nigar, i Lukije Kirinac, i Manail odgajeni s Irodom četvorovlasnikom, i Savle.

2 A kad oni služahu Gospodu i pošćahu, reče Duh Sveti: Odvojte mi Varnavu i Savla na delo na koje ih pozvah.

3 Tada postivši i pomolivši se Bogu metnuše ruke na njih, i otpustiše ih.

4 Ovi dakle poslani od Duha Svetog sidjoše u Seleukiju, i odande otploviše u Kipar.

5 I došavši u Salamin javiše reč Božju u zbornicama jevrejskim; a imahu i Jovana slugu.

6 A kad prodjoše ostrvo tja do Pafa, nadjoše nekakvog čoveka vračara, i lažnog proroka, Jevrejina, kome beše ime Varisus,

7 Koji beše s namesnikom Srdjem Pavlom, čovekom razumnim. Ovaj dozvavši Varnavu i Savla zaiska da čuje reč Božju.

8 A Elima vračar (jer to znači ime njegovo) stade im se suprotiti, gledajući da odvrati namesnika od vere.

9 A Savle koji se zvaše i Pavle, pun Duha Svetog pogledavši na nj

10 Reče: O napunjeni svakog lukavstva i svake pakosti, sine djavolji! Neprijatelju svake pravde! Zar ne prestaješ kvariti prave puteve Gospodnje?

11 I sad eto ruke Gospodnje na te, i da budeš slep da ne vidiš sunce za neko vreme. I ujedanput napade na nj mrak i tama, i pipajući tražaše vodju.

12 Tada namesnik, kad vide šta bi, verova, diveći se nauci Gospodnjoj.

13 A kad se Pavle sa svojim društvom odveze iz Pafa, dodjoše u Pergu pamfilijsku; a Jovan se odvoji od njih, i vrati se u Jerusalim.

14 A oni otišavši iz Perge dodjoše u Antiohiju pisidijsku, i ušavši u zbornicu u dan subotni sedoš.

15 A po čitanju zakona i proroka poslaše starešine zborničke k njima govoreći: Ljudi braćo! Ako je u vama reč utehe za narod, govorite.

16 A Pavle ustavši i mahnuvši rukom reče: Ljudi Izrailjci i koji se Boga bojite! Čujte.

17 Bog naroda ovog izabra oce naše, i podiže narod kad behu došljaci u zemlji misirskoj, i

rukom visokom izvede ih iz nje.

18 I do četrdeset godina prehrani ih u pustinji.

19 I zatrvši sedam naroda u zemlji hananskoj na kocke razdeli im zemlju njihovu.

20 I potom na četiri stotine i pedeset godina dade im sudije do Samuila proroka.

21 I od tada iskaše cara, i dade im Bog Saula, sina Kisovog, čoveka od kolena Venijaminovog, za četrdeset godina.

22 I uklonivši njega podiže im Davida za cara, kome i reče svedočeći: Nadjoh Davida sina Jesejevog, čoveka po srcu mom, koji će ispuniti sve volje moje.

23 Od njegovog semena podiže Bog po obećanju Izrailju spasa Isusa;

24 Kad Jovan pred Njegovim dolaskom propoveda krštenje pokajanja svemu narodu Izrailjevom.

25 I kad svršivaše Jovan tečenje svoje, govoraše: Ko mislite da sam ja nisam ja; nego evo ide za mnom, kome ja nisam dostojan razrešiti remen na obući Njegovoj.

26 Ljudi braćo! Sinovi roda Avraamovog, i koji se medju vama Boga boje! Vama se posla reč ovog spasenja.

27 Jer oni što žive u Jerusalimu, i knezovi njihovi, ne poznaše Ovog i glasove proročke koji se čitaju svake subote, osudivši Ga izvršiše.

28 I ne našavši nijedne krivice smrtne moliše Pilata da Ga pogubi.

29 I kad svršiše sve što je pisano za Njega, skinuše Ga s drveta i metnuše u grob.

30 A Bog vaskrse Ga iz mrtvih.

31 I pokaziva se mnogo dana onima što izlaziše s Njim iz Galileje u Jerusalem, koji su sad svedoci Njegovi pred narodom.

32 I mi vam javljamo obećanje koje bi očevima našim da je ovo Bog ispunio nama, deci njihovoj, podignuvši Isusa;

33 Kao što je napisano i u drugom psalmu: Ti si moj Sin, ja Te danas rodih.

34 A da Ga iz mrtvih vaskrse da se više ne vrati u truljenje ovako kaže: Daću vam svetinju Davidovu vernu.

35 Zato i na drugom mestu govori: Nećeš dati da Tvoj Svetac vidi truljenje.

36 Jer David posluživši rodu svom po volji Božjoj umre, i metnuše ga kod otaca njegovih, i vide truljenje.

37 A kog Bog podiže ne vide truljenje.

38 Tako da vam je na znanje, ljudi braćo! Da se kroza Nj vama propoveda oproštenje greha.

39 I od svega, od čega se ne mogoste opravdati u zakonu Mojsijevom, opravdaće se u Njemu svaki koji veruje.

40 Gledajte dakle da ne dodje na vas ono što je kazano u prorocima:

41 Vidite, nemarljivi! I čudite se, i nek vas nestane; jer ja činim delo u vaše dane, delo koje nećete verovati ako vam ko uskazuje.

42 A kad izlažahu iz zbornice jevrejske, moljahu neznabošci da im se ove reči u drugu subotu govore.

43 A kad se sabor razidje, podjoše za Pavlom i za Varnavom mnogi od Jevreja i pobožnih došljaka; a oni govoreći im svetovahu ih da ostanu u blagodati Božjoj.

44 A u drugu subotu sabra se gotovo sav grad da čuju reči Božje.

45 A kad videše Jevreji narod, napuniše se zavisti, i govorahu protivno rečima Pavlovim nasuprot govoreći i huleći.

- ⁴⁶ A Pavle i Varnava oslobodivši se rekoše: Vama je najpre trebalo da se govori reč Božja; ali kad je odbacujete, i sami se pokazujete da niste dostojni večnog života, evo se obrćemo k neznabošcima.
- ⁴⁷ Jer nam tako zapovedi Gospod: Postavih te za videlo neznabošcima, da budeš spasenje do samog kraja zemlje.
- ⁴⁸ A kad čuše neznabošci, radovahu se i slavljahu reč Božju, i verovahu koliko ih beše pripravljeno za život večni.
- ⁴⁹ I reč se Božja raznošase po svoj okolini.
- ⁵⁰ Ali Jevreji podgovoriše pobožne i poštene žene i starešine gradske te podigoše gonjenje na Pavla i Varnavu, i isteraše ih iz svoje zemlje.
- ⁵¹ A oni otresavši na njih prah sa svojih nogu dodjoše u Ikoniju.
- ⁵² A učenici punjahu se radosti i Duha Svetog.

ПОГЛАВЉЕ 14

U Ikoniji pak dogodi se da oni zajedno udjoše o zbornicu jevrejsku, i govorahu tako da verova veliko mnoštvo Jevreja i Grka.

- ² A Jevreji koji ne verovahu podbuniše i razdražiše duše neznabožaca na braću.
- ³ Ali oni ostaše dosta vremena govoreći slobodno u Gospodu koji svedočaše reč blagodat i svoje i davaše te se tvorahu znaci i čudesa rukama njihovim.
- ⁴ A mnoštvo gradsko razdeli se, i jedni behu s Jevrejima, a jedni s apostolima.
- ⁵ A kad navališe i neznabošci i Jevreji sa svojim poglavarima da im dosade i kamenjem da ih pobiju,
- ⁶ Oni doznajući pobegoše u gradove likaonske, u Listru i u Dervu i u okolinu njihovu.
- ⁷ I onamo propovedahu jevandjelje.
- ⁸ I jedan čovek u Listri sedjaše nemoćan u nogama, i beše hrom od utrobe matere svoje, i ne beše nikad hodio.
- ⁹ Ovaj slušaše Pavla gde govori. Pavle pogledavši na nj i videvši da veruje da će ozdraviti,
- ¹⁰ Reče velikim glasom: Tebi govorim u ime Gospoda Isusa Hrista, ustani na svoje noge upravo. I skoči, i hodjaše.
- ¹¹ A kad vide narod šta učini Pavle, podigoše glas svoj govoreći likaonski: Bogovi načiniše se kao ljudi, i sidjoše k nama.
- ¹² I nazivahu Varnavu Jupiterom, a Pavla Merkurijem, jer on upravljase rečju.
- ¹³ A sveštenik Jupitera koji beše pred gradom njihovim dovede junce, i donese vence pred vrata, i s narodom htede da prinosi žrtvu.
- ¹⁴ A kad čuše apostoli, Varnava i Pavle, razdreše haljine svoje, i skočiše medju narod vičući i govoreći:
- ¹⁵ Ljudi! Šta to činite? I mi smo kao i vi smrtni ljudi, koji vam propovedamo jevandjelje da se od ovih lažnih stvari obratite k Bogu Živom, koji stvori nebo i zemlju i more i sve što je u njima;
- ¹⁶ Koji u prošavšim naraštajima beše pustio sve narode da idu svojim putevima:
- ¹⁷ I opet ne ostavi sebe neposvedočenog, čineći dobro, dajući nam s neba dažd i godine rodne, puneći srca naša jelom i veseljem.
- ¹⁸ I ovo govoreći jedva ustaviše narod da im ne prinosе žrtve, nego da ide svaki svojoj

kući. A dok oni življahu onde i učahu,

19 Dodjoše iz Antiohije i iz Ikonije nekakvi Jevreji, i kad se oni prepirahu slobodno, podgovoriše narod da ih odustanu, govoreći da ništa pravo ne govore, nego sve lažu. I podgovorivši narod zasuše Pavla kamenjem i izvukoše ga iz grada misleći da je mrtav.

20 A kad ga opkoliše učenici njegovi, ustade i udje u grad, i sutradan izidje s Varnavom u Dervu.

21 I propovedivši jevandjelje gradu onom i naučivši mnoge vratiše se u Listru i Ikoniju i Antiohiju.

22 Utvrđujući duše učenika i savetujući ih da ostanu u veri, i da nam kroz mnoge nevolje valja ući u carstvo Božje.

23 I postavivši im starešine po svim crkvama, i pomolivši se Bogu s postom, predadoše ih Gospodu koga verovaše.

24 I prošavši Pisidiju dodjoše u Pamfiliju.

25 I govorivši reč Gospodnju u Perzi sidjoše u Ataliju.

26 I odande otploviše u Antiohiju, odakle behu predani blagodati Božjoj na delo koje svršišše.

27 A kad dodjoše i sabraše crkvu, kazaše sve šta učini Bog s njima, i kako otvori neznabošcima vrata vere.

28 I ostaše onde ne malo vremena s učenicima.

ПОГЛАВЉЕ 15

I neki sišavši iz Judeje učahu braću: Ako se ne obrežete po običaju Mojsijevom, ne možete se spasti.

2 A kad posta rasprava, i Pavle i Varnava ne malo se prepiraše s njima, odrediše da Pavle i Varnava i drugi neki od njih idu gore k apostolima i starešinama u Jerusalem za ovo pitanje.

3 A oni onda spremljeni od crkve, prolažahu kroz Finikiju i Samariju kazujući obraćanje neznabožaca, i činjahu veliku radost svoj braći.

4 A kad dodjoše u Jerusalem, primi ih crkva i apostoli i starešine, i kazaše sve što učini Bog s njima, i kako otvori neznabošcima vrata vere.

5 Onda ustaše neki od jeresi farisejske koji behu verovali, i govorahu da ih valja obrezati, i zapovediti da drže zakon Mojsijev.

6 A apostoli i starešine sabraše se da izvide ovu reč.

7 I po mnogom većanju usta Petar i reče: Ljudi braćo! Vi znate da Bog od prvih dana izabra između nas da iz mojih usta čuju neznabošci reč jevandjelja i da veruju.

8 I Bog, koji poznaje srca, posvedoči im i dade im Duha Svetog kao i nama.

9 I ne postavi nikakve razlike među nama i njima, očistivši verom srca njihova.

10 Sad dakle šta kušate Boga i hoćete da metnete učenicima jaram na vrat, kog ni očevi naši ni mi mogosmo poneti?

11 Nego verujemo da ćemo se spasti blagodaću Gospoda Isusa Hrista kao i oni.

12 Onda umuče sve mnoštvo, i slušahu Varnavu i Pavla koji pripovedahu kolike znake i čudesa učini Bog u neznabošcima preko njih.

13 A kad oni umukoše, odgovori Jakov govoreći: Ljudi braćo! Poslušajte mene.

14 Simon kaza kako Bog najpre pohodi i primi iz neznabožaca narod k imenu svom.

- 15** I s ovim se udaraju reči proroka, kao što je napisano:
- 16** Potom ću se vratiti, i sazidaću dom Davidov, koji je pao, i njegove razvaline popraviću, i podignuću ga,
- 17** Da potraže Gospoda ostali ljudi i svi narodi u kojima se ime moje spomenu, govori Gospod koji tvori sve ovo.
- 18** Bogu su poznata od postanja sveta sva dela Njegova;
- 19** Zato ja velim da se ne dira u neznabošce koji se obraćaju k Bogu;
- 20** Nego da im se zapovedi da se čuvaju od priloga idolskih i od kurvarstva i od udavljenog i od krvi, i što njima nije milo drugima da ne čine.
- 21** Jer Mojsije ima od starih vremena u svim gradovima koji ga propovedaju, i po zbornicama čita se svake subote.
- 22** Tada nadjoše za dobro apostoli i starešine sa svom crkvom da izberu između sebe dvojicu i da pošlju u Antiohiju s Pavlom i Varnavom, Judu koji se zvaše Varsava, i Silu, ljude znamenite među braćom.
- 23** I napisaše rukama svojim ovo: Apostoli i starešine i braća pozdravljaju braću koja su po Antiohiji i Siriji i Kilikiji što su od neznabožaca.
- 24** Budući da mi čusmo da neki od nas izišavši smetoše vas rečima, i raslabiše duše vaše govoreći vam da se obrezujete i da držite zakon, kojima mi ne zapovedismo;
- 25** Zato nadjosmo za dobro mi jednodušno sabrani izbrane ljude poslati vama s ljubaznim našim Varnavom i Pavlom,
- 26** S ljudima koji su predali duše svoje za ime Gospoda našeg Isusa Hrista.
- 27** Poslasmo dakle Judu i Silu, koji će to i rečima kazati.
- 28** Jer nadje za dobro Sveti Duh i mi da nikakvih tegoba više ne mećemo na vas osim ovih potrebnih:
- 29** Da se čuvate od priloga idolskih i od krvi i od udavljenog i od kurvarstva, i šta nećete da se čini vama ne činite drugima; od čega ako se čuvate, dobro ćete činiti. Budite zdravi.
- 30** A kad ih opremiše, dodjoše u Antiohiju, i sabravši narod predaše poslanicu.
- 31** A kad pročitашe, obradovaše se utesi.
- 32** A Juda i Sila, koji i proroci behu, mnogim rečima utešiše braću i utvrdiše.
- 33** I pošto biše onamo neko vreme, otpustiše ih braća s mirom k apostolima.
- 34** Sila nadje za dobro da ostane onamo, A Juda se vrati u Jerusalim.
- 35** A Pavle i Varnava življahu u Antiohiji i učahu i propovedahu reč Gospodnju s mnogima drugim.
- 36** A posle nekoliko dana reče Pavle Varnavi: Hajde da se vratimo i da obidjemo braću po svim gradovima po kojima propovedasmo reč Gospodnju kako žive.
- 37** A Varnava htjede da uzmu sa sobom Jovana prozvanog Marka.
- 38** Pavle pak govoraše: Onog koji nas je odustao u Pamfiliji i nije išao s nama na delo na koje smo bili odredjeni, da ne uzimamo sa sobom.
- 39** Tako postade raspra da se oni razdvojiše, i Varnava uzevši Marka otplovi u Kipar.
- 40** A Pavle izbravši Silu izidje predan blagodat Božjoj od braće.
- 41** I prolazaše kroz Siriju i Kilikiju utvrđujući crkve.

Dodje pak u Dervu i u Listru, i gle, onde beše neki učenik, po imenu Timotije, sin neke žene Jevrejke koja verovala, a oca Grka;

² Za njega dobro svedočahu braća koja behu u Listri i u Ikoniji.

³ Ovog namisli Pavle da uzme sa sobom; i uze ga, i obreza Jevreja radi koji behu u onim mestima: jer svi znahu oca njegovog da beše Grk.

⁴ I kad prolažahu po gradovima, predavaše im da drže uredbe koje urediše apostoli i starešine u Jerusalimu.

⁵ A crkve se utvrđivahu u veri, i svaki dan bivaše ih više.

⁶ A kad prodjoše Frigiju i galatijsku zemlju, zabrani im Duh Sveti govoriti reč u Aziji.

⁷ A kad dodjoše u Misiju hteše da idu u Vitiniju, i Duh ne dade.

⁸ A kad prodjoše Misiju, sidjoše u Troadu.

⁹ I Pavlu se javi utvara noću: beše jedan čovek iz Makedonije, i stajao ga i govoreći: Dodji u Makedoniju i pomoz nam.

¹⁰ A kad vide utvaru, odmah gledasmo da izidjemo u Makedoniju, doznajući da nas Gospod pozva da im propovedamo jevandjelje.

¹¹ A kad se odvezosmo iz Troade, dodjosmo u Samotrak, i sutradan u Neapolj,

¹² A odande u Filibu, koje je prvi grad zemlje Makedonije, naselje rimsko; i u onom gradu ostasmo nekoliko dana.

¹³ A u dan subotni izidjosmo iz grada k vodi gde beše bogomolja; i sedavši govorismo k ženama koje se behu sabrale.

¹⁴ I jedna bogobojazna žena, po imenu Lidija, iz grada tijatirskog, koja prodavaše skerlet, slušala: i Gospod otvori srce njeno da pazi na reči Pavlove.

¹⁵ A kad se krsti ona i kuća njena, moljale nas govoreći: Ako mislite da ja verujem Gospoda, udjite u moju kuću i živite. I naterala nas.

¹⁶ A dogodi se kad idjasmo na molitvu da nas sreće jedna robinja koja imala duh pogadjački i vraćajući donosila veliki dobitak svojim gospodarima.

¹⁷ Ova podje za Pavlom i za nama, i vikala govoreći: Ovi su ljudi sluga Boga Najvišeg, koji javljaju nama put spasenja.

¹⁸ I ovako činjala mnogo dana. A kad se Pavlu dosadi, okrenu se i reče duhu: Zapovedam ti imenom Isusa Hrista, izidji iz nje. I izidje u taj čas.

¹⁹ A kad videše njeni gospodari da izidje nada njihovog dobitka, uzeše Pavla i Silu i odvukoše ih na pazar ka knezovima.

²⁰ I dovedavši ih k vojvodama, rekoše: Ovi su ljudi Jevreji, i mute po našem gradu,

²¹ I propovedaju običaje koje nama ne valja primati ni tvoriti, jer smo Rimljani.

²² I sleže se narod na njih, i vojvode izdreše im haljine, i zapovediše da ih šibaju.

²³ I pošto ih zdravo izbiše baciše ih u tamnicu, i zapovediše tamničaru da ih dobro čuva.

²⁴ Primivši takvu zapovest on ih baci u najdonju tamnicu i noge im metnu u klade.

²⁵ A u ponoći behu Pavle i Sila na molitvi i hvaljahu Boga; a sužnji ih slušahu.

²⁶ A ujedanput tako se vrlo zatrese zemlja da se pomesti temelj tamnički; i odmah se otvoriše sva vrata i svima spadoše okovi.

²⁷ A kad se probudi tamničar i vide otvorena vrata tamnička, izvadi nož i htela da se ubije, misleći da su pobjegli sužnji.

²⁸ A Pavle povika zdravo govoreći: Ne čini sebi zlo nikakvo, jer smo mi svi ovde.

²⁹ A on zaiskavši sveću ulete i drhćući pripade k Pavlu i Sili;

³⁰ I izvedavši ih napolje reče: Gospodo! Šta mi treba činiti da se spasem?

- 31** A oni rekoše: Veruj Gospoda Isusa Hrista i spašćeš se ti i sav dom tvoj.
- 32** I kazaše mu reč Gospodnju, i svima koji su u domu njegovom.
- 33** I uze ih u onaj sat noći i opra im rane; i krsti se on i svi njegovi odmah.
- 34** I uvedavši ih u svoj dom postavi trpezu, i radovaše se sa svim domom svojim što verova Boga.
- 35** A kad bi dan, poslaše vojvode pandure govoreći: Pustite ova dva čoveka.
- 36** A tamničar kaza reči ove Pavlu: Poslaše vojvode da se pustite; sad dakle izidjite i idite s mirom.
- 37** A Pavle reče njima: Izбивši nas pred narodom bez suda, ljude Rimljane, baciše u tamnicu: i sad hoće da nas puste? Nije tako, nego sami neka dodju i izvedu nas.
- 38** A panduri kazaše vojvodama ove reči; i uplašiše se kad čuše da su Rimljani;
- 39** I došavši umoliše ih, i izvedoše moleći da izidju iz grada.
- 40** A kad izidjoše iz tamnice, dodjoše k Lidiji, i videvši braću utešiše ih, i otidoše.

ПОГЛАВЉЕ 17

- P**rošavši pak Amfipolj i Apoloniju dodjoše u Solun, gde beše zbornica jevrejska.
- 2** I Pavle po običaju svom udje k njima, i tri subote razgovara se s njima iz pisma,
- 3** Pokazujući i dokazujući im da je trebalo Hristos da postrada i vaskrsne iz mrtvih, i da ovaj Isus kog ja, reče, propovedam vama, jeste Hristos.
- 4** I neki od njih verovaše, i pristaše s Pavlom i sa Silom, i od pobožnih Grka mnoštvo veliko, i od žena gospodskih ne malo.
- 5** Ali tvrdovrati Jevreji zavidjahu, i uzevši neke zle ljude od prostog naroda, i sabravši četu, uzbuniše po gradu, i napadoše na kuću Jasonovu, i tražahu da ih izvedu pred narod.
- 6** A kad njih ne nadjoše, povukoše Jasona i neke od braće pred starešine gradske vičući: Ovi što zamutiše vasioni svet dodjoše i ovde,
- 7** Koje Jason primi; i ovi svi rade protiv ćesarevih zapovesti, govoreći da ima drugi car, Isus.
- 8** I smutiše narod i starešine gradske koji ovo čuše.
- 9** Ali kad ih Jason i ostali zadovoljiše odgovorom, pustiše ih.
- 10** A braća odmah noću opraviše Pavla i Silu u Veriju. Došavši onamo udjoše u zbornicu jevrejsku.
- 11** Ovi pak behu plemenitiji od onih što žive u Solunu; oni primiše reč sa svim srcem, i svaki dan istraživahu po pismu je li to tako.
- 12** Tako verovaše mnogi od njih, i od poštenih grčkih žena i od ljudi ne malo.
- 13** A kad razabraše Jevreji solunski da Pavle u Veriji propovedi reč Božju, dodjoše i onamo te uzdigoše i pobuniše narod.
- 14** A braća onda odmah otpraviše Pavla da ide u primorje; a Sila i Timotije ostaše onde.
- 15** A pratioci dovedoše Pavla do Atine: i primivši zapovest na Silu i Timotija da dodju k njemu što brže, vratiše se.
- 16** A kad ih Pavle čekaše u Atini, razdraži se duh njegov u njemu gledajući grad pun idola;
- 17** I prepiraše se s Jevrejima i bogobojaznima u zbornici, i na pazaru svaki dan s onima s kojima se udešavaše.
- 18** A neki od Epikurovaca i od stojičkih mudraca prepirahu se s njim; i jedni govorahu: Šta hoće ovaj besposlica? A drugi: Vidi se kao da hoće nove bogove da propoveda. Jer im

propovedaše jevandjelje o Isusu i o vaskrsenju.

19 Pa ga uzeše i odvedoše na Areopag govoreći: Možemo li razumeti kakva je ta nova nauka što ti kazuješ?

20 Jer nešto novo mećeš u naše uši; hoćemo dakle da vidimo šta će to biti.

21 A Atinjani svi i putnici iz drugih zemalja ne behu nizašta drugo nego da šta novo kazuju ili slušaju.

22 A Pavle stavši nasred Areopaga reče: Ljudi Atinjani! Po svemu vas vidim da ste vrlo pobožni;

23 Jer prolazeći i motreći vaše svetinje nadjoh oltar na kome beše napisano: Bogu nepoznatom. Kog dakle ne znajući poštujete Onog vam ja propovedam.

24 Bog koji je stvorio svet i sve što je u njemu, On budući Gospodar neba i zemlje, ne živi u rukotvorenim crkvama,

25 Niti prima ugadjanja od ruku čovečijih, kao da bi Onome trebalo šta koji sam daje svima život i dihanje i sve.

26 I učinio je da od jedne krvi sav rod čovečiji živi po svemu licu zemaljskom, i postavio je unapred odredjena vremena i medje njihovog življenja:

27 Da traže Gospoda, ne bi li Ga barem opipali i našli, premda nije daleko ni od jednog nas;

28 Jer kroz Njega živimo, i mičemo se, i jesmo; kao što i neki od vaših pevača rekoše: Jer smo i rod Njegov.

29 Kad smo dakle rod Božji, ne treba da mislimo da je Božanstvo kao ikone zlatne ili srebrne ili kamene, koje su ljudi majstorski načinili po smišljanju svom.

30 Ne gledajući dakle Bog na vremena neznanja, sad zapoveda svima ljudima svuda da se pokaju;

31 Jer je postavio dan u koji će suditi vasionom svetu po pravdi preko čoveka koga odredi, i dade svima veru vaskrsnuvši Ga iz mrtvih.

32 A kad čuše vaskrsenje iz mrtvih, onda se jedni rugahu; a jedni rekoše: Da te čujemo opet o tom.

33 Tako Pavle otide izmedju njih.

34 A neki ljudi pristaše uza nj i verovalaše; medju kojima beše i Dionisije Areopagitski, i žena po imenu Damara, i drugi s njima.

ПОГЛАВЉЕ 18

A potom se odluči Pavle od Atine i dodje u Korint,

2 I nadje jednog Jevrejina, po imenu Akilu, rodом iz Ponta, koji beše skoro došao iz Talijanske sa ženom svojom Priskilom (jer beše zapovedio Klaudije da svi Jevreji idu iz Rima), i dodje k njima.

3 I budući da beše onog istog zanata, osta kod njih i radjaše, jer behu ćilimarskog zanata.

4 A prepiraše se u zbornicama svake subote, i nadgovaraše Jevreje i Grke.

5 I kad sidjoše iz Makedonije Sila i Timotije, navali Duh Sveti na Pavla da svedoči Jevrejima da je Isus Hristos.

6 A kad se oni protivljahu i huljahu, otrese haljine svoje i reče im: Krv vaša na vaše glave; ja sam čist, od sad idem u neznabošce.

7 I otišavši odande dodje u kuću nekoga po imenu Justa, koji poštovaše Boga, i kog kuća beše kraj zbornice.

- ⁸ A Krisp, starešina zbornički, verova Gospoda sa svim domom svojim; i od Korinćana mnogi koji slušahu verovaše i krstiše se.
- ⁹ A Gospod reče Pavlu noću u utvari: Ne boj se, nego govori, i da ne ućutiš;
- ¹⁰ Jer sam ja s tobom, i niko se neće usuditi da ti šta učini; jer ja imam veliki narod u ovom gradu.
- ¹¹ I on sedi onde godinu i šest meseci ućeći ih reći Božjoj
- ¹² A kad beše Galion namesnik u Ahaji, napadoše Jevreji jednodušno na Pavla i dovedoše ga na sud
- ¹³ Govoreći: Ovaj nagovara ljude da poštuju Boga protiv zakona.
- ¹⁴ A kad Pavle htede da otvori usta, reče Galion Jevrejima: Da je kakva nepravda bila ili zlo delo, po dužnosti poslušao bih vas, o Jevreji!
- ¹⁵ Ali kad su prepiranja za reći i za imena i za zakon vaš, gledajte sami; jer ja sudija tome neću da budem.
- ¹⁶ I izagna ih iz sudnice.
- ¹⁷ Onda svi Grci uhvatiše Sostena, starešinu zborničkog, i biše ga pred sudnicom; i Galion nije ništa za to mario.
- ¹⁸ A Pavle osta još pozadugo, i oprostivši se s braćom otplovi u Siriju i s njime Priskila i Akila, i ostriže glavu u Kenhreji, jer se beše zavetovao.
- ¹⁹ I dodje u Efes; i njih ostavi onde, a on udje u zbornicu, i prepiraše se s Jevrejima.
- ²⁰ A kad ga oni moliše da ostane kod njih više vremena, ne htede,
- ²¹ Nego se oprost i s njima govoreći: Valja mi, makar kako bilo, ovaj praznik što ide provesti u Jerusalimu; nego, ako Bog htedbude, vratiću se opet k vama. I odveze se iz Efesa; a Akila i Priskila ostaše u Efesu.
- ²² I došavši u Ćesariju, izidje i pozdravi se s crkvom, i sidje u Antiohiju.
- ²³ I provedavši nekoliko vremena izidje i prodje redom galatijsku zemlju i Frigiju utvrđujući sve učenike.
- ²⁴ A dodje u Efes jedan Jevrejin, po imenu Apolos, rodом iz Aleksandrije, čovek rečit i silan u knjigama.
- ²⁵ Ovaj beše upućen na put Gospodnji, i goreći duhom, govoraše i ućaše pravo o Gospodu, a znaše samo krštenje Jovanovo.
- ²⁶ I ovaj poče slobodno propovedati po zbornicama. A kad ga čuše Akila i Priskila, primiše ga i još mu bolje pokazaše put Gospodnji.
- ²⁷ A kad on htede da predje u Ahaju, poslaše braća unapred i pisaše učenicima da ga prime. I on došavši onamo pomože mnogo onima koji verovahu blagodaću;
- ²⁸ Jer zdravo nadvladjivaše Jevreje jednako pred narodom dokazujući iz pisma da je Isus Hristos.

ПОГЛАВЉЕ 19

Dogodi se pak, kad beše Apolos u Korintu, da Pavle prolažaše gornje zemlje, i dodje u Efes, i našavši neke učenike

² Reče im: Jeste li primili Duha Svetog kad ste verovali? A oni mu rekoše: Nismo ni čuli da ima Duh Sveti.

³ A on im reče: Na šta se dakle krstiste? A oni rekoše: Na krštenje Jovanovo.

⁴ A Pavle reče: Jovan krsti krštenjem pokajanja, govoreći narodu da veruju Onog koji će

za njim doći, to jest, Hrista Isusa.

⁵ A kad to čuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa.

⁶ A kad Pavle metnu ruke na njih, sidje Duh Sveti na njih, i govoraše jezike i proricaahu.

⁷ A beše ljudi svega oko dvanaest.

⁸ I ušavši u zbornicu govoraše slobodno tri meseca učeći i uveravajući za carstvo Božje.

⁹ A kad neki behu otvrdnuli i svadjahu se huleći na put Gospodnji pred narodom, odstupi od njih i odluči učenike, pa se prepiraše svaki dan u školi nekog Tirana.

¹⁰ I ovo je bivalo dve godine, tako da svi koji življahu u Aziji, i Jevreji i Grci, čuše reč Gospoda Isusa.

¹¹ I Bog činjaše ne mala čudesa rukama Pavlovim,

¹² Tako da su i čalme i ubruščiće znojave od tela njegovog nosili na bolesnike, i oni se isceljivahu od bolesti, i duhovi zli izlažahu iz njih.

¹³ I počеше neki od Jevreja, koji se skitahu i zaklinjahu djavole, spominjati nad onima u kojima behu zli duhovi ime Gospoda Isusa govoreći: Zaklinjemo vas Isusom koga Pavle propoveda.

¹⁴ A behu nekih sedam sinova Skeve Jevrejina, poglavara sveštetičkog, koji ovo činjahu.

¹⁵ A duh zli odgovarajući reče: Isusa poznajem, i Pavla znam; ali vi ko ste?

¹⁶ I skočivši na njih čovek u kome beše zli duh nadvlada ih, i pritište ih poda se tako da goli i izranjeni utekoše iz one kuće.

¹⁷ I ovo doznaše svi koji življahu u Efesu, i Jevreji, i Grci; i udje strah u sve njih, i veličaše se ime Gospoda Isusa.

¹⁸ I mnogi od onih što verovahu, dolažahu te se ispovedahu i kazivahu šta su učinili.

¹⁹ A mnogi od onih koji čarahu, sabravši knjige svoje spaljivahu ih pred svima; i proračunaše i nadjoše da su vredale pedeset hiljada groša.

²⁰ Tako zdravo rastijaše i nadvladjivaše reč Gospodnja.

²¹ I kad se ovo svrši, namisli Pavle da prodje preko Makedonije i Ahaje, i da ide u Jerusalim, i reče: Pošto budem tamo, valja mi i Rim videti.

²² I posla u Makedoniju dvojicu od onih koji ga služahu, Timotija i Erasta; a on osta neko vreme u Aziji.

²³ A u ono vreme podiže se ne mala buna puta radi Gospodnjeg,

²⁴ Jer nekakav zlatar, po imenu Dimitrije, koji gradjaše Dijani srebrne crkvice i davaše majstorima ne mali posao,

²⁵ On skupi ove i drugih ovakvih stvari majstore, i reče: Ljudi! Vi znate da od ovog posla mi imamo dobitak za svoje življenje;

²⁶ I vidite i čujete da ne samo u Efesu nego gotovo po svoj Aziji ovaj Pavle odvratil narod mnogi, govoreći: To nisu bogovi što se rukama čovečijim grade.

²⁷ I ne samo što će ova nesreća doći na naš zanat da ne prolazi, nego se neće mariti ni za crkvu velike boginje Dijane, i propašće veličanstvo one koju sva Azija i vasioni svet poštuje.

²⁸ A kad oni ovo čuše, napuniše se gneva, i vikahu govoreći: Velika je Dijana Efeska!

²⁹ I sav se grad napuni bune; i navalivši jednodušno na zborište uhvatiše Gaja i Aristarha iz Makedonije, drugove Pavlove.

³⁰ A kad Pavle htede da ide među narod, ne dade mu učenici.

³¹ A neki i od azijskih poglavara koji mu behu prijatelji, poslaše k njemu savetujući ga da ne izlazi na zborište.

- ³² Jedni pak vikahu jedno a drugi drugo; jer beše sabor smućen, i najviše ih ne znahu zašto su se skupili.
- ³³ A jedni od naroda izvukoše Aleksandra, kad ga Jevreji izvedoše. A Aleksandar mahnuvši rukom htjede da odgovori narodu.
- ³⁴ A kad ga poznaše da je Jevrejin, povikaše svi u glas, i vikahu oko dva sata: Velika je Dijana Efeska.
- ³⁵ A pisar utišavši narod reče: Ljudi Efesci! Ko je taj čovek koji ne zna da grad Efes slavi veliku boginju Dijanu i njen kip nebeski?
- ³⁶ Kad dakle to ne može niko odreći, valja vi da budete mirni, i ništa naglo da ne činite;
- ³⁷ Jer dovedoste ove ljude koji niti su crkvu Dijaninu pokrali, niti hule na vašu boginju.
- ³⁸ A Dimitrije i majstori koji su s njim ako imaju kakvu tužbu, imaju sudovi, i imaju namesnici, neka tuže jedan drugog.
- ³⁹ Ako li šta drugo ištete, neka se izvidi na pravoj skupštini.
- ⁴⁰ Jer se bojimo da ne budemo tuženi za današnju bunu; a nijednog uzroka nema kojim bismo se mogli opravdati za ovu bunu. I ovo rekavši raspusti narod koji se beše sabrao.
- ⁴¹

ПОГЛАВЉЕ 20

A pošto se utiša buna, dozva Pavle učenike, i utešivši ih oprosti se s njima, i izidje da ide u Makedoniju.

- ² I prošavši one zemlje, i svetovavši ih mnogim rečima, dodje u Grčku.
- ³ Poživjevši pak onamo tri meseca stadoše mu Jevreji raditi o glavi kad htjede da se odveze u Siriju, i namisli da se vrati preko Makedonije.
- ⁴ I podje s njim do Azije Sosipatar Pirov iz Verije, i Aristarh i Sekund iz Soluna, i Gaj iz Derve i Timotije, i Tihik i Trofim iz Azije.
- ⁵ Ovi otišavši napred čekahu nas u Troadi.
- ⁶ A mi se odvezosmo posle dana presnih hlebova iz Filibe, i dodjosmo k njima u Troadu za pet dana, i onde ostasmo sedam dana.
- ⁷ A u prvi dan nedelje, kad se sabraše učenici da lome hleb, govoraše im Pavle, jer htjede sutradan da podje, i proteže besedu do ponoći.
- ⁸ I behu mnoge sveće gore u sobi gde se bejasmo sabrali.
- ⁹ A sedjaše na prozoru jedno momče, po imenu Evtih, nadvladano od tvrdog sna, i kad Pavle govoraše mnogo, naže se u snu i pade dole s trećeg poda, i digoše ga mrtva.
- ¹⁰ A Pavle sišavši pade na nj, i zagrlivši ga reče: Ne bunite se, jer je duša njegova u njemu.
- ¹¹ Onda izidje gore, i prelomivši hleb okusi, i dovoljno govori do same zore, i tako otide.
- ¹² A momče dovedoše živo, i utešiše se ne malo.
- ¹³ A mi došavši u ladju odvezosmo se u As, i odande htesmo da uzmemo Pavla; jer tako beše zapovedio, hoteći sam da ide pešice.
- ¹⁴ A kad se sasta s nama u Asu, uzemosmo ga, i dodjosmo u Mitilinu.
- ¹⁵ I odande odvezavši se dodjosmo sutradan prema Hiju; a drugi dan odvezosmo se u sam, i noćismo u Trigiliju; i sutradan dodjosmo u Milit.
- ¹⁶ Jer Pavle namisli da prodjemo mimo Efes da se ne bi zadržao u Aziji; jer hićaše, ako bude moguće, da bude o Trojičinu dne u Jerusalimu.

- 17** Ali iz Milita posla u Efes i dozva starešine crkvene.
- 18** I kad dodjoše k njemu, reče im: Vi znate od prvog dana kad dodjoh u Aziju kako s vama jednako bih
- 19** Služeći Gospodu sa svakom poniznosti i mnogim suzama i napastima koje mi se dogodiše od Jevreja koji mi radjahu o glavi;
- 20** Kako ništa korisno ne izostavih da vam ne kažem i da vas naučim pred narodom i po kućama,
- 21** Svedočeći i Jevrejima i Grcima pokajanje k Bogu i veru u Gospoda našeg Isusa Hrista.
- 22** I sad evo ja svezan Duhom idem u Jerusalem ne znajući šta će mi se u njemu dogoditi;
- 23** Osim da Duh Sveti po svim gradovima svedoči, govoreći da me okovi i nevolje čekaju.
- 24** Ali se nizašta ne brinem, niti marim za svoj život, nego da svršim tečenje svoje s radošću i službu koju primih od Gospoda Isusa: da posvedočim jevandjelje blagodat Božje.
- 25** I evo sad znam da više nećete videti moje lice, vi svi po kojima prolazih propovedajući carstvo Božje.
- 26** Zato vam svedočim u današnji dan da sam ja čist od krvi svijiu;
- 27** Jer ne izostavih da pokažem volju Božju.
- 28** Pazite dakle na sebe i na sve stado u kome vas Duh Sveti postavi vladikama da pasete crkvu Gospoda i Boga koju steče krvlju svojom;
- 29** Jer ja ovo znam da će po odlasku mom ući medju vas teški vuci koji neće štedeti stada;
- 30** I izmedju vas samih postaće ljudi koji će govoriti izvrnutu nauku da odvrćaju učenike za sobom.
- 31** Zato gledajte i opominjite se da tri godine dan i noć ne prestajah učeći sa suzama svakog od vas.
- 32** I sad vas, braćo, predajem Bogu i reči blagodat Njegove, koji može nazidati i dati vam nasledstvo medju svima osvećenima.
- 33** Srebra, ili zlata, ili ruha ni u jednog ne zaiskah.
- 34** Sami znate da potrebi mojoj i onih koji su sa mnom bili poslužiše ove ruke moje.
- 35** Sve vam pokazah da se tako valja truditi i pomagati nemoćnima, i opominjati se reči Gospoda Isusa koju On reče: Mnogo je blaženije davati negoli uzimati.
- 36** I ovo rekavši kleče na kolena svoja sa svima njima i pomoli se Bogu.
- 37** A svijiu stade veliki plač i zagrlivši Pavla celivahu ga,
- 38** Žalosni najviše za reč koju reče da više neće videti lice njegovo; i otpratiše ga u ladju.

ПОГЛАВЉЕ 21

- 1** kad bi te se odvezosmo otrgnuvši se od njih, idući pravo dodjosmo u Ko, i drugi dan u Rod i odande u Pataru.
- 2** I našavši ladju koja polazi u Finikiju, udjosmo i odvezosmo se.
- 3** A kad nam se ukaza Kipar, ostavismo ga nalevo, i plovljasmu u Siriju, i stadosmo u Tiru; jer onde valjaše da se istovari ladja.
- 4** I našavši učenike ostasmo onde sedam dana: oni Pavlu govorahu Duhom da ne ide gore u Jerusalem.
- 5** A kad bi te mi dane navršismo, izišavši idjasmu, i praćahu nas svi sa ženama i decom do iza grada, i kleknuvši na bregu pomolismo se Bogu.

- ⁶ I oprostivši se jedan s drugim udjosmo u ladju; a oni se vratiše svojim kućama.
- ⁷ A mi počevši plovljenje od Tira, dodjosmo u Ptolemaidu; i pozdravivši se s braćom ostasmo kod njih jedan dan.
- ⁸ A sutradan pošavši Pavle i koji bejasmo s njim dodjosmo u Ćesariju; i ušavši u kuću Filipa jevandjelista, koji beše jedan od sedam djakona, ostasmo u njega.
- ⁹ I ovaj imaše četiri kćeri devojke koje proricahu.
- ¹⁰ Stojeći mi pak onde mnogo dana, dodje odozgo iz Judeje jedan prorok, po imenu Agav;
- ¹¹ I došavši k nama uze pojas Pavlov i svezavši svoje ruke i noge reče: Tako veli Duh Sveti: Čoveka kog je ovaj pojas, ovako će ga svezati u Jerusalimu Jevreji, i predaće ga u ruke neznabožaca.
- ¹² I kad čusmo ovo, molismo i mi i ondašnji da ne ide gore u Jerusalem.
- ¹³ A Pavle odgovori i reče: Šta činite te plaćete i cepate mi srce? Jer ja ne samo svezan biti hoću, nego i umreti u Jerusalimu gotov sam za ime Gospoda Isusa.
- ¹⁴ A kad ga ne mogasmo odvratiti, umukosmo rekavši: Volja Božja neka bude.
- ¹⁵ A posle ovih dana spremivši se izidjosmo u Jerusalem.
- ¹⁶ A dodjoše s nama i neki učenici iz Ćesarije vodeći sa sobom nekog Mnasona iz Kipra, starog učenika, u kog bismo mi stajali.
- ¹⁷ I kad dodjosmo u Jerusalem, primiše nas braća ljubazno.
- ¹⁸ A sutradan otide Pavle s nama k Jakovu, i dodjoše sve starešine.
- ¹⁹ I pozdravivši se s njima kazivaše sve redom šta učini Bog u neznabošcima njegovom službom.
- ²⁰ A oni čuvši hvaljahu Boga i rekoše mu: Vidiš li, brate! Koliko je hiljada Jevreja koji verovaše, i svi teže na stari zakon.
- ²¹ A doznali su za tebe da učiš otpadanju od zakona Mojsijevog sve Jevreje koji žive medju neznabošcima, kazujući da im ne treba obrezivati dece svoje, niti držati običaje otačke.
- ²² Šta ćemo dakle sad? Narod će se sabrati jamačno; jer će čuti da si došao.
- ²³ Ovo dakle učini šta ti kažemo: u nas imaju četiri čoveka koji su se zavetovali Bogu;
- ²⁴ Ove uzmi i očisti se s njima, i potroši na njih neka ostrižu glave svoje, i svi će doznati da ono što su čuli za tebe ništa nije, nego da i sam držiš zakon i živiš po njemu.
- ²⁵ A za neznabošce koji verovaše mi poslasmo presudivši da oni takvo ništa ne drže osim da se čuvaju od priloga idolskih, i od krvi, i od udavljenog, i od kurvarstva.
- ²⁶ Tada Pavle uze one ljude, i sutradan očistivši se s njima, udje u crkvu, i pokaza kako izvršuje dane očišćenja dokle se ne prinese žrtva za svakog njih.
- ²⁷ A kad htjede da se navrši sedam dana, videvši ga u crkvi oni Jevreji što behu iz Azije, pobuniše sav narod, i metnuše ruke na nj.
- ²⁸ Vičući: Pomagajte, ljudi Izrailjci! Ovo je čovek koji protiv naroda i zakona i protiv ovog mesta uči sve svuda; pa još i Grke uvede u crkvu i opogani sveto mesto ovo.
- ²⁹ Jer behu videli s njim u gradu Trofima iz Efesa, kog mišljahu da je uveo Pavle u crkvu.
- ³⁰ I sav se grad podiže, i navali narod sa sviju strana, i uhvativši Pavla vucijahu ga napolje iz crkve; i odmah se zatvoriše vrata.
- ³¹ A kad hteše da ga ubiju, dodje glas gore k vojvodi od čete da se pobuni sav Jerusalem.
- ³² A on odmah uzevši vojnike i kapetane dotrča na njih. A oni videvši vojvodu i vojnike prestaše biti Pavla.
- ³³ A vojvoda pristupivši uze ga, i zapovedi da ga metnu u dvoje verige, i pitaše ko je i šta

je učinio.

³⁴ A jedan vikaše jedno, a drugi drugo po narodu. A kad ne može od bune ništa da razume upravo, zapovedi da ga odvedu u logor.

³⁵ A kad bi na basamacima, moraše ga vojnici nositi sile radi naroda.

³⁶ Jer za njim prista mnoštvo naroda koji vikahu: Pogubi ga.

³⁷ A kad htjede Pavle da udje u logor, reče vojvodi: Je li mi slobodno govoriti šta tebi? A on reče: Zar umeš grčki?

³⁸ Nisi li ti Misirac koji pre ovih dana podbuni i izvede u pustinju četiri hiljade hajduka?

³⁹ A Pavle reče: Ja sam čovek Jevrejin iz Tarsa, gradjanin poznatog grada u Kilikiji; nego te molim dopusti mi da govorim k narodu.

⁴⁰ A kad mu dopusti, stade Pavle na basamacima i mahnu rukom na narod; i kad posta velika tišina progovori jevrejskim jezikom govoreći:

ПОГЛАВЉЕ 22

Ljudi, braćo i očevi! Čujte sad moj odgovor k vama.

² A kad čuše da im jevrejskim jezikom progovori, još veća tišina posta. I reče:

³ Ja sam čovek Jevrejin, koji sam rođen u Tarsu kilikijskom, i odgajen u ovom gradu kod nogu Gamaliilovih, naučen upravo otačkom zakonu, i bejah revnitelj Božji kao što ste vi svi danas.

⁴ Ja ovaj put gonih do same smrti, vezujući i predajući u tamnicu i ljude i žene,

⁵ Kao što mi svedoči i poglavar sveštenečki i sve starešine; od kojih i poslanice primih na braću koja žive u Damasku; i idjah da dovedem one što behu onamo svezane u Jerusalim da se muče.

⁶ A kad idjah i približih se k Damasku, dogodi mi se oko podne da me ujedanput obasja velika svetlost s neba.

⁷ I padoh na zemlju, i čuh glas, koji mi govori: Savle! Savle! Zašto me goniš?

⁸ A ja odgovorih: Ko si Ti, Gospode? A On mi reče: Ja sam Isus Nazarećanin, kog ti goniš.

⁹ A koji behu sa mnom videše svetlost i uplašise se; ali ne čuše glas koji mi govoraše.

¹⁰ A ja rekoh: Šta ću činiti, Gospode? A Gospod mi reče: Ustani i idi u Damask, i tamo će ti se kazati za sve šta ti je određeno da činiš.

¹¹ I kad obnevideh od silne svetlosti one, vodjahu me za ruku oni koji behu sa mnom, i dodjoh u Damask.

¹² A neki Ananija, čovek pobožan po zakonu, posvedočen od sviju Jevreja koji žive u Damasku,

¹³ Došavši k meni stade i reče mi: Savle brate! Progledaj. I ja u taj čas pogledah na nj.

¹⁴ A on mi reče: Bog otaca naših izabra te da poznaš volju Njegovu, i da vidiš pravednika, i da čuješ glas iz usta Njegovih:

¹⁵ Da Mu budeš svedok pred svim ljudima za ovo što si video i čuo.

¹⁶ I sad šta oklevaš? Ustani i krsti se, i operi se od greha svojih, prizvavši ime Gospoda Isusa.

¹⁷ A dogodi se, kad se vratih u Jerusalim i moljah se u crkvi Bogu, da postadoh izvan sebe,

¹⁸ I videh Ga gde mi govori: Pohitaj te izadji iz Jerusalima, jer neće primiti svedočanstvo tvoje za mene.

- 19** I ja rekoh: Gospode! Sami znadu da sam ja metao u tamnice i bio po zbornicama one koji Te veruju.
- 20** I kad se prolivaše krv Stefana svedoka Tvog, i ja stajah i pristajah na smrt njegovu, i čuvah haljine onih koji ga ubijaju.
- 21** I reče mi: Idi, jer ću ja daleko da te pošaljem u neznabošce.
- 22** A oni ga slušahu do ove reči, pa podigoše glas svoj govoreći: Uzmi sa zemlje takvog; jer ne treba da živi.
- 23** A kad oni vikahu i zbacivahu haljine i bacahu prah u nebo,
- 24** Zapovedi vojvoda da ga odvedu u logor, i reče da ga bojem ispituju da dozna za kakvu krivicu tako vikahu na nj.
- 25** I kad ga pritegoše uzicama, reče Pavle kapetanu, koji stajaše onde: Zar vi možete biti čoveka Rimljanina, i još bez suda?
- 26** A kad ču kapetan, pristupi k vojvodi i kaza govoreći: Gledaj šta ćeš činiti; jer je ovaj čovek Rimljanin.
- 27** A vojvoda pristupivši reče mu: Kaži mi jesi li ti Rimljanin? A on reče: Da.
- 28** A vojvoda odgovori: Ja sam za veliku cenu ime ovog gradjanstva dobio. A Pavle reče: A ja sam se i rodio s njime.
- 29** Onda odstupiše odmah od njega oni što hteše da ga ispituju; a vojvoda se uplaši kad razume da je Rimljanin i što ga beše svezao.
- 30** A sutradan, želeći doznati istinu zašto ga tuže Jevreji, pusti ga iz okova, i zapovedi da dodju glavari sveštencički i sav sabor njihov; i svedavši Pavla postavi ga pred njima.

ПОГЛАВЉЕ 23

- A** Pavle pogledavši na skupštinu reče: Ljudi braćo! Ja sa svom dobrom savesti živeh pred Bogom do samog ovog dana.
- 2** A poglavar sveštencički Ananija zapovedi onima što stajahu kod njega da ga biju po ustima.
- 3** Tada mu reče Pavle: Tebe će Bog biti, zide okrećeni! I ti sediš te mi sudiš po zakonu, a prestupajući zakon zapovedaš da me biju.
- 4** A oni što stajahu naokolo rekoše: Zar psuješ Božjeg poglavara sveštencičkog?
- 5** A Pavle reče: Ne znadoh, braćo, da je poglavar sveštencički, jer stoji napisano: Starešini naroda svog da ne govoriš ružno.
- 6** A znajući Pavle da je jedan deo sadukeja a drugi fariseja povika na skupštini: Ljudi braćo! Ja sam farisej i sin farisejev: za nadu i za vaskrsenje iz mrtvih doveden sam na sud.
- 7** A kad on ovo reče, postade raspra medju sadukejima i farisejima, i razdeli se narod.
- 8** Jer sadukeji govore da nema vaskrsenja, ni andjela ni duha; a fariseji priznaju oboje.
- 9** I postade velika vika, i ustavši književnici od strane farisejske prepirahu se medju sobom govoreći: Nikakvo zlo ne nalazimo na ovom čoveku; ako li mu govori duh ili andjeo, da se ne suprotimo Bogu.
- 10** A kad posta raspra velika, pobojavši se vojvoda da Pavla ne raskinu, zapovedi da sidju vojnici i da ga otmu izmedju njih, i da ga odvedu u logor.
- 11** A onu noć stade Gospod pred njega i reče: Ne boj se, Pavle, jer kao što si svedočio za mene u Jerusalimu, tako ti valja i u Rimu svedočiti.
- 12** A kad bi dan, učiniše neki od Jevreja veće i zakleše se govoreći da neće ni jesti ni piti

dokle ne ubiju Pavla.

13 A beše ih više od četrdeset koji ovu kletvu učiniše.

14 Ovi pristupivši ka glavarima sveštaničkim i starešinama, rekoše: Kletvom zaklesmo se da nećemo ništa okusiti dok ne ubijemo Pavla;

15 Sad dakle vi sa saborom kažite vojvodi da ga sutra svede k vama, kao da biste hteli doznati bolje za njega; a mi smo gotovi da ga ubijemo pre nego se on približi.

16 A sin sestre Pavlove čuvši ovu zasedu dodje i udje u logor i kaza Pavlu.

17 A Pavle dozvavši jednog od kapetana reče: Ovo momče odvedi k vojvodi, jer ima nešto da mu kaže.

18 A on ga uze i dovede k vojvodi, i reče: Sužanj Pavle dozva me i zamoli da ovo momče dovedem k tebi koje ima nešto da ti govori.

19 A vojvoda uzevši ga za ruku, i otišavši nasamo, pitaše ga: Šta je što imaš da mi kažeš?

20 A ono reče: Jevreji dogovoriše se da te zamole da sutra svedeš Pavla k njima na skupštinu, kao da bi hteli bolje ispitati za njega;

21 Ali ti ih nemoj poslušati, jer ga čekaju od njih više od četrdeset ljudi koji su se zakleli da neće ni jesti ni piti dokle ga ne ubiju; i sad su gotovi, i čekaju tvoje obećanje.

22 A vojvoda onda otpusti momče zapovedivši mu: Nikom ne kazuj da si mi ovo javio.

23 I dozvavši dvojicu od kapetana reče: Pripravite mi dvesta vojnika da idu do Ćesarije, i sedamdeset konjika i dvesta strelaca, po trećem satu noći.

24 I neka dovedu konje da posade Pavla, i da ga prate do Filiksa sudije.

25 I napisa poslanicu u kojoj ovako govoraše:

26 Od Klaudija Lisije čestitom Filiksu pozdravlje.

27 Čoveka ovog uhvatiše Jevreji i hteše da ga ubiju; ja pak dodjoh s vojnicima i oteh ga doznajući da je Rimljanin.

28 I želeći doznati uzrok za koji ga krive svedoh ga na njihovu skupštinu.

29 Tada nadjoh da ga krive za pitanja zakona njihovog, a da nema nikakve krivice koja zaslužuje smrt ili okove.

30 I doznajući ja ugovor jevrejski o glavi ovog čoveka odmah ga poslah k tebi zapovedivši i suparnicima njegovim da pred tobom kažu šta imaju na nj. Zdrav budi!

31 A vojnici onda, kao što im se zapovedi, uzeše Pavla i odvedoše ga noću u Antipatridu.

32 A sutradan ostavivši konjike da idu s njim, vratiše se u logor.

33 A oni došavši u Ćesariju, predaše poslanicu sudiji i izvedoše Pavla preda nj.

34 A sudija pročitavši poslanicu zapita odakle je; i doznajući da je iz Kilikije

35 Reče: Ispitaću te kad suparnici tvoji dodju. I zapovedi da ga čuvaju u dvoru Irodovom.

ПОГЛАВЉЕ 24

A posle pet dana sidje poglavar sveštanički Ananija sa starešinama i s ritorom nekim Tertulom, koji izidjoše pred sudiju protiv Pavla.

2 A kad njega dozvaše, poče Tertul tužiti ga govoreći: Što živimo pod tobom u velikom miru, i pravice koje se ovom narodu čine tvojim promišljanjem,

3 U svakom dogadjaju i svuda, čestiti Filikse! Primamo sa svakom zahvalnošću.

4 Ali da ti mnogo ne dosadjujem, molim te da nas ukratko poslušáš sa svojom krotošću.

5 Jer nadjosmo ovog čoveka da je kuga, i podiže bunu protiv sviju Jevreja po vasionom svetu, i da je kolovodja jeresi nazaretskoj;

- ⁶ Koji se usudi i crkvu poganiti; koga mi i uhvatismo, i htesmo da mu sudimo po zakonu svom.
- ⁷ Ali dodje Lisija vojvoda, i ote ga iz naših ruku na veliku silu, i posla k tebi,
- ⁸ Zapovedivši i nama, koji ga tužimo, da idemo k tebi; a od njega možeš sam ispitavši doznati za sve ovo za šta ga mi tužimo.
- ⁹ A i Jevreji se složiše govoreći da je ovo tako.
- ¹⁰ A Pavle odgovori kad mu namaže sudija da govori: Znajući od mnogo godina da si ti pravedni sudija ovom narodu, slobodno odgovaram za sebe:
- ¹¹ Ti možeš doznati da nema više od dvanaest dana kako ja izidjoh u Jerusalem da se pomolim Bogu,
- ¹² I niti me u crkvi nadjoše da kome govorim, ili bunu da činim u narodu, ni po zbornicama, ni u gradu,
- ¹³ Niti oni mogu posvedočiti šta tebi sad na mene govore.
- ¹⁴ Ovo ti pak priznajem da u putu, koji ovi nazivaju jeres, tako služim Bogu otačkom, verujući sve što je napisano u zakonu i u prorocima,
- ¹⁵ I imajući nadanje na Boga da će biti vaskrsenje mrtvima, i pravednicima i grešnicima, koje i sami ovi čekaju.
- ¹⁶ A za ovo se i ja trudim da imam čistu savest svagda i pred Bogom i pred ljudima.
- ¹⁷ I posle mnogo godina dodjoh i donesoh milostinju narodu svom i prinose.
- ¹⁸ U tome me nadjoše očišćenog u crkvi, ni s narodom, ni s vikom.
- ¹⁹ A imaju i Jevreji neki iz Azije kojima je trebalo da dodju preda te, i da se tuže ako imaju šta na me.
- ²⁰ Ili ovi sami neka kažu, ako su našli na meni kakvu krivicu, kad sam stajao na skupštini,
- ²¹ Osim jednog ovog glasa kojim povikah stojeći medju njima: Za vaskrsenje mrtvih dovedoste me danas na sud.
- ²² A kad Filiks ču ovo, odgodi im znajući vrlo dobro za ovaj put i reče: Kad dodje Lisija vojvoda, izvideću vašu stvar.
- ²³ A kapetanu zapovedi da se čuva Pavle, i da mu se olakša, i nijednom od njegovih da se ne zabranjuje posluživati ga ili dolaziti k njemu.
- ²⁴ A posle nekoliko dana dodje Filiks sa Drusilom ženom svojom, koja beše Jevrejka, i dozva Pavla da čuje od njega veru u Hrista Isusa.
- ²⁵ A kad Pavle govoraše o pravdi i čistoti i o sudu koji će biti, uplaši se Filiks i odgovori: Idi zasad; a kad uzimam kad, dozvaću te.
- ²⁶ A uz to se i nadaše da će mu Pavle dati novaca da bi ga pustio; zato ga i često dozivaše i razgovaraše se s njim.
- ²⁷ A kad se navršise dve godine, izmeni Filiksa Porkije Fist. A Filiks, hoteći Jevrejima učiniti na volju, ostavi Pavla u sužanjstvu.

ПОГЛАВЉЕ 25

A Fist onda primivši vlast posle tri dana izidje iz Ćesarije u Jerusalem.

- ² Onda glavari sveštениčki i starešine jevrejske tužiše mu se na Pavla, i moljahu ga,
- ³ Ištući milosti protiv njega, da ga pošalje u Jerusalem; i naredjivahu zasedu da ga ubiju na putu.
- ⁴ A Fist odgovori da se Pavle čuva u Ćesariji, a i on će sam skoro onamo da ide:

- ⁵ Koji dakle mogu od vas, reče, neka idu sa mnom, i ako ima kakva krivica na tom čoveku neka ga tuže.
- ⁶ A pošto bi u njih ne više od deset dana, sidje u Ćesariju, i sutradan sedavši na sudijsku stolicu zapovedi da dovedu Pavla.
- ⁷ A kad ga dovedoše, stadoše unaokolo Jevreji koji behu došli iz Jerusalima, i mnoge teške krivice iznošahu na Pavla, kojih ne mogahu posvedočiti,
- ⁸ Kad se on odgovaraše: Niti zakonu jevrejskom, ni crkvi, ni ćesaru šta sagreših.
- ⁹ Ali Fist, hoteći Jevrejima učiniti na volju, odgovori Pavlu i reče: Hoćeš da ideš gore u Jerusalem i onde da ti sudim za to?
- ¹⁰ A Pavle reče: Ja stojim na sudu ćesarevom, ovde treba da mi se sudi: Jevrejima ništa nisam skrivio, kao što i ti najbolje znaš.
- ¹¹ Ako li sam skrivio, ili učinio šta što zaslužuje smrt, ne marim umreti; ako li pak ništa nema na meni šta ovi na mene potvoraju, niko me ne može njima predati. Ćesaru idem.
- ¹² Tada Fist, pogovorivši sa savetnicima, odgovori: Ćesaru reče da hoćeš: ćesaru ćeš poći.
- ¹³ A pošto prodje nekoliko dana, Agripa car i Vernikija sidjoše u Ćesariju da pohode Fista.
- ¹⁴ I budući da onde mnogo dana ostaše, kaza Fist caru za Pavla govoreći: Čoveka jednog ostavio je Filiks u tamnici,
- ¹⁵ Za kog, kad ja bijah u Jerusalimu, izidjoše preda me glavari sveštenečki i starešine jevrejske moleći da ga osudim.
- ¹⁶ Ja im odgovorih da nije običaj u Rimljana da se pre pokloni kakav čovek na smrt dok se optuženi ne suoči s onima koji ga tuže, i ne primi mesto da odgovara za svoju krivicu.
- ¹⁷ A kad se oni ovde sastaše, nikakvog odlaganja ne učinih, i sutradan sedavši na sudijsku stolicu zapovedih da dovedu čoveka.
- ¹⁸ A oko njega stavši suparnici ni jedne krivice koje ja mišljah ne iznesoše.
- ¹⁹ Nego imahu protiv njega nekakva pitanja o svom sujeverju, i o nekakvom Isusu, koji je umro pa Pavle govoraše da je živ.
- ²⁰ A ja ne znajući u ovom poslu šta ću činiti, rekoh bi li hteo ići u Jerusalem i onamo da mu se sudi za ovo.
- ²¹ A kad Pavle reče da ga čuvamo do suda Avgustovog, zapovedih da ga čuvaju dokle ga pošaljem k ćesaru.
- ²² A Agripa reče Fistu: i ja bih rad čuti tog čoveka. A on reče: Sutra ćeš ga čuti.
- ²³ Sutradan pak, kad Agripa i Vernikija dodjoše s velikim ponosom, i udjoše u sudnicu s vojvodama i sa starešinama onog grada, i kad zapovedi Fist, dovedoše Pavla.
- ²⁴ I reče Fist: Agripa care! I svi koji ste s nama! Vidite ovog za kog mi sve mnoštvo Jevreja dosadjivaše i u Jerusalimu i ovde, vičući da ne valja da on više živi.
- ²⁵ A ja doznajući da on ništa nije učinio što zaslužuje smrt, a i on sam reče da će da ide k svetlom ćesaru, namislih da ga pošaljem,
- ²⁶ Za kog nemam šta upravo pisati gospodaru. Zato ga i dovedoh pred vas, a osobito preda te, Agripa care, da bih, pošto bude ispitivanje, imao šta pisati.
- ²⁷ Jer mi se čini ludo sužnja poslati, a krivice njegove ne javiti.

A Agripa reče Pavlu: Dopušta ti se da govoriš sam za se. Onda Pavle pruživši ruku odgovaraše:

² Za sreću svoju držim, care Agripa, što se danas pred tobom odgovaram za sve što me potvoraju Jevreji,

³ A najviše što znam da ti poznaješ sve jevrejske običaje i prepiranja. Zato te molim da me poslušáš milostivo.

⁴ Moje dakle življenje od mladosti, koje je isprva bilo medju narodom mojim u Jerusalimu, znadu svi Jevreji.

⁵ Kako me znadu isprva, ako hoće posvedočiti, da po poznatoj jeresi naše vere živem farisejski.

⁶ I sad stojim pred sudom za nadanje obećanja koje Bog obreče očevima našim,

⁷ Kome se svi dvanaest kolena naših jednako dan i noć služeći nadaju da će doći. Za ovo nadanje optužen sam, care Agripa, od Jevreja.

⁸ Šta? Zar vi mislite da se ne može verovati da Bog mrtve podiže?

⁹ Tako i ja misljah da mi valja mnoga zla činiti protiv imena Isusa Nazarećanina,

¹⁰ Kao što i učinih u Jerusalimu; i mnoge od svetih ja zatvarah u tamnice, primivši vlast od glavara sveštениčkih; i kad ih ubijahu, pristajah na sud.

¹¹ I po svim zbornicama mučeći ih često, nagonjah da hule na Isusa; i odviše mrzeći na njih gonjah ih tja i do tuđjih gradova.

¹² Za koje idući u Damask s vlašću i zapovešću od glavara sveštениčkih,

¹³ U podne, care, videh na putu s neba svetlost veću od sijanja sunčanog, koja obasja mene i one što idjahu sa mnom.

¹⁴ A kad mi svi padosmo na zemlju, čuh glas gde govori meni i kazuje jevrejskim jezikom: Savle! Savle! Zašto me goniš? Teško ti je protivu bodila praćati se.

¹⁵ A ja rekoh: Ko si Ti, Gospode? A On reče: Ja sam Isus, kog ti goniš;

¹⁶ Nego ustani i stani na noge svoje; jer ti se zato javih da te učinim slugom i svedokom ovome što si video i što ću ti pokazati,

¹⁷ Izbavljajući te od naroda jevrejskog i od neznabožaca, kojima ću te poslati,

¹⁸ Da im otvoriš oči da se obrate od tame k videlu i od oblasti sotonine k Bogu, da prime oproštenje greha i dostojanje medju osvećenima verom mojom.

¹⁹ Zato, care Agripa! Ne bih nepokoran nebeskoj utvari;

²⁰ Nego najpre onima koji su u Damasku i u Jerusalimu, potom i po svoj zemlji jevrejskoj, i neznabošcima propovedah da se pokaju, i da se obrate k Bogu čineći dela dostojna pokajanja.

²¹ Zato me Jevreji uhvatiše u crkvi i hteše da me raskinu.

²² Ali dobivši pomoć Božju stojim do samog ovog dana, i svedočim i malom i velikom, ne kazujući ništa osim što proroci kazaše da će biti, i Mojsije:

²³ Da će Hristos postradati, i da će biti prvi iz vaskrsenja mrtvih i propovedati videlo narodu jevrejskom i neznabošcima.

²⁴ A kad on ovo odgovaraše, reče Fist velikim glasom: Zar luduješ, Pavle? Mnoge te knjige izvode iz pameti.

²⁵ A on reče: Ne ludujem, čestiti Fiste, nego reči istine i razuma kazujem.

²⁶ Jer za ovo zna car, kome i govorim slobodno; jer ne verujem da mu je šta od ovog nepoznato; jer ovo nije bilo u uglu.

²⁷ Veruješ li, care Agripa, prorocima? Znam da veruješ.

- ²⁸ A Agripa reče Pavlu: Još malo pa ćeš me nagovoriti da budem hrišćanin.
- ²⁹ A Pavle reče: Molio bih Boga i za malo i za mnogo da bi ne samo ti nego i svi koji me slušaju danas bili takvi kao i ja što sam, osim okova ovih.
- ³⁰ I kad on ovo reče, usta car i sudija i Vernikija, i koji sedjahu s njima,
- ³¹ I otišavši razgovarahu se medju sobom govoreći: Ovaj čovek nije učinio ništa što zaslužuje smrt ili okove.
- ³² A Agripa reče Fistu: Ovaj čovek mogaše biti pušten da ne reče da hoće k ćesaru. I tako sudija namisli da ga pošalje k ćesaru.

ПОГЛАВЉЕ 27

- I** kao što bi određeno da idemo u Talijansku, predaše i Pavla i druge neke sužnje kapetanu, po imenu Juliju, od ćesareve čete.
- ² A kad udjosmo u ladju adramitsku da plovimo u azijska mesta, otiskosmo se; i s nama beše Aristarh Makedonac iz Soluna.
- ³ I drugi dan dodjosmo u Sidon. I Julije držaše Pavla lepo, i dopusti mu da odlazi k svojim prijateljima i da ga poslužuju.
- ⁴ I odande odvezavši se doplovismo u Kipar, jer vetrovi behu protivni.
- ⁵ I preplovivši pučinu kilikijsku i pamfilijsku dodjosmo u Miru likijsku.
- ⁶ I onde našavši kapetan ladju aleksandrijsku koja plovi u Talijansku, metnu nas u nju.
- ⁷ I plovivši mnogo dana sporo, i jedva došavši prema Knidu, jer nam vetar ne davaše, doplovismo pod Krit kod Salmone.
- ⁸ I jedva se vozeći pored kraja, dodjosmo na jedno mesto koje se zove Dobra Pristaništa, kod kog blizu beše grad Laseja.
- ⁹ A pošto prodje mnogo vremena, i već plovljenje ne beše bez straha, jer i post već beše prošao, savetovaše Pavle
- ¹⁰ Govoreći im: Ljudi! Vidim da će plovljenje biti s mukom i velikom štetom ne samo tovara i ladje nego i duša naših.
- ¹¹ Ali kapetan posluša većma krmanoša i gospodara od ladje negoli Pavlove reči.
- ¹² A ne budući pristanište zgodno za zimovnik, savetovahu mnogi da se odvezu odande, ne bi li kako mogli doći do Finika, i onde da zimuju u pristaništu kritskom, koje gleda k jugu i k zapadu.
- ¹³ I kad dunu jug, mišljahu da im se volja ispuni, i podignuvši jedra plovljahu pokraj Krita.
- ¹⁴ Ali ne zadugo potom dunu, nasuprot njemu, buran vetar koji se zove Evroklidon.
- ¹⁵ A kad se ladja ote, i ne mogaše se vetru protiviti, predadosmo je valovima i nošahu nas.
- ¹⁶ A kad prodjosmo mimo jedno ostrvo koje se zove Klauda, jedva mogosmo održati čamac,
- ¹⁷ Koji izvukavši, svakojako pomagahu, te ga privezasmo odozgo za ladju; a bojeći se da ne udari na prud, spustismo jedra, i tako se plavljasmo.
- ¹⁸ A kad nam veoma dosadjivaše bura sutradan izbacivahu toware.
- ¹⁹ I u treći dan svojim rukama izbacismo alat ladjarski.
- ²⁰ A kad se ni sunce ni zvezde za mnogo dana ne pokazaše, i bura ne mala navalila, beše propala sva nada da ćemo se izbaviti.
- ²¹ I kad se zadugo nije jelo, onda Pavle stavši preda njih reče: Trebaše dakle, o ljudi! Poslušati mene, i ne otiskivati se od Krita, i ne imati ove muke i štete.

- ²² I evo sad vas molim da budete dobre volje: jer nijedna duša od vas neće propasti osim ladje;
- ²³ Jer u ovu noć stade preda me andjeo Boga kog sam ja i kome služim,
- ²⁴ Govoreći: Ne boj se, Pavle! Valja ti doći pred ćesara; i evo ti darova Bog sve koji se voze s tobom.
- ²⁵ Zato ne bojte se, ljudi; jer verujem Bogu da će tako biti kao što mi bi rečeno.
- ²⁶ Ali valja nam doći na jedno ostrvo.
- ²⁷ A kad bi četrnaesta noć, i mi se u ponoći plavljasmu po adrijanskoj pučini, pomisliše ladjari da se približuju k nekakvoj zemlji.
- ²⁸ I izmerivši dubinu nadjoše dvadeset hvati; i prošavši malo opet izmeriše, i nadjoše petnaest hvati.
- ²⁹ Onda bojeći se da kako ne udare na prudovita mesta baciše sa stražnjeg kraja ladje četiri lengeru, pa se moljasmu Bogu da svane.
- ³⁰ A kad ladjari gledahu da pobegnu iz ladje, i spustiše čamac u more izgovarajući se kao da hoće s prednjeg kraja da spuste lengere,
- ³¹ Reče Pavle kapetanu i vojnicima: Ako ovi ne ostanu u ladji, vi ne možete živi ostati.
- ³² Tada vojnici odrezaše uža na čamcu i pustiše ga te pade.
- ³³ A kad htjede da svane, moljaše Pavle sve da jedu, govoreći: Četrnaesti je dan danas kako čekate i ne jedući živite ništa ne okusivši.
- ³⁴ Zato vas molim da jedete: jer je to za vaše zdravlje. A ni jednom od vas dlaka s glave neće otpasti.
- ³⁵ I rekavši ovo uze hleb, i dade hvalu Bogu pred svima, i prelomivši stade jesti.
- ³⁶ Onda se svi razveselivši i oni jedoše.
- ³⁷ A u ladji beše nas duša svega dvesta i sedamdeset i šest.
- ³⁸ I nasativši se jela, olakšaše ladju izbacivši pšenicu u more.
- ³⁹ A kad bi dan ne poznavahu zemlje; nego ugledaše nekakav zaliv s peskom, na koji se dogovoriše ako bude moguće, da izvuku ladju.
- ⁴⁰ I podignuvši lengere vožahu se po moru, i odrešivši uža na krmama, i raširivši malo jedro prema vetriću koji duvaše, vožasmu se kraju.
- ⁴¹ A kad dodjosmo kao na jedan jezik, gde se more kao razdeljuje, nasadi se ladja; i prednji kraj, koji se nasadi, osta tvrd da se ne može pomaknuti, a krma se razbijaše od sile valova.
- ⁴² A vojnici se dogovoriše da pobiju sužnje, da koji ne ispliva i ne uteče.
- ⁴³ Ali kapetan želeći sačuvati Pavla zabrani njihov dogovor, i zapovedi onima koji znahu plivati da iskoče najpre, i da izidju na zemlju;
- ⁴⁴ A ostali jedni na daskama a jedni na čemu od ladje. I tako izidjoše svi živi na zemlju.

ПОГЛАВЉЕ 28

- I** kad izidjoše srećno iz ladje, tada razumeše da se ostrvo zove Melit.
- ² A divljaci činjahu nam ne malu ljubav, jer naložiše oganj i primiše nas sve zbog dažda koji idjaše, i zbog zime.
- ³ A Pavle zgrabivši gomilu granja naloži na oganj, i izišavši zmija od vrućine skoči mu na ruku.
- ⁴ I kad videše divljaci zmiju gde visi o ruci njegovoj, govorahu jedan drugom: Jamačno je

ovaj čovek krvnik, kog izbavljenog od mora sud Božji ne ostavi da živi.

⁵ A on otresavši zmiju u oganj ne bi mu ništa zlo.

⁶ A oni čekahu da on oteče ili ujedanput da padne mrtav. A kad zadugo čekaše, i videše da mu ništa zlo ne bi, promeniše se, i govorahu da je on bog.

⁷ A naokolo oko onog mesta behu sela poglavara od ostrva po imenu Poplija, koji nas primi i ugosti ljubazno tri dana.

⁸ A dogodi se da otac Poplijev ležашe od groznice i od srdobolje, kome ušavši Pavle pomoli se Bogu i metnu ruke svoje na nj i isceli ga.

⁹ A kad to bi, dolažahu i drugi koji behu bolesni na ostrvu onom, i isceljivahu se.

¹⁰ I poštovahu nas velikim častima; i kad podjosmo, spremiše nam što je od potrebe.

¹¹ A posle tri meseca odvezosmo se na ladji aleksandrijskoj, koja je bila prezimila na ostrvu, i behu na njoj napisani Dioskuri.

¹² I doplovivši u Sirakuzu ostasmo onde tri dana.

¹³ A odande otplovivši dodjosmo u Riginju; i posle jednog dana kad dunu jug, dodjosmo drugi dan u Potiole.

¹⁴ Onde nadjemo braću, i oni nas zamole te ostanemo kod njih sedam dana; i tako podjosmo u Rim.

¹⁵ I odande čuvši braća za nas izidjoše nam na susret sve do Apijeva pazara i tri krčme. I kad ih vide Pavle, dade hvalu Bogu, i oslobodi se.

¹⁶ A kad dodjosmo u Rim, kapetan predade sužnje vojvodi. Ali se Pavlu dopusti da živi gde hoće s vojnikom koji ga čuvaše.

¹⁷ A posle tri dana Pavle sazva starešine jevrejske. I kad se oni skupiše, govoraše im: Ljudi braćo! Ja ništa ne učinih protivno narodu ili običajima otačkim; i Jerusalimljani predaše me kao sužnja u ruke Rimljanima,

¹⁸ Koji izvidevši za mene hteše da me puste, jer se ne nadje na meni nijedna smrtna krivica.

¹⁹ Ali kad Judejci govorahu nasuprot, natera me nevolja da se ištem pred ćesara, ne kao da bih svoj narod imao šta tužiti.

²⁰ Toga radi uzroka zamolih vas da se vidimo i da se razgovorimo; jer nade radi Izrailjeve okovan sam u ovo gvoždje.

²¹ A oni mu rekoše: Mi niti primismo pisma za te iz Judeje; niti dodje ko od braće da javi ili da govori šta zlo za tebe.

²² Nego molimo da čujemo od tebe šta misliš; jer nam je poznato za ovu jeres da joj se svuda nasuprot govori.

²³ I odredivši mu dan dodjoše k njemu u gostionicu mnogi; kojima kazivaše svedočeći carstvo Božje i uveravajući ih za Isusa iz zakona Mojsijevog i iz proroka od jutra do samog mraka.

²⁴ I jedni verovahu onome što govoraše a jedni ne verovahu.

²⁵ A budući nesložni medju sobom, odlažahu kad reče Pavle jednu reč: Dobro kaza Duh Sveti preko proroka Isaije očevima našim

²⁶ Govoreći: Idi k narodu ovome i kaži: Ušima ćete čuti i nećete razumeti; i očima ćete gledati i nećete videti.

²⁷ Jer odrveni srce ovog naroda, i ušima teško čuju, i očima svojim zažmuriše da kako ne vide očima, i ušima ne čuju, i da se ne obrate da ih iscelim.

²⁸ Da vam je dakle na znanje da se neznabošcima posla spasenje Božje, oni će i čuti.

²⁹ I kad on ovo reče, otidoše Jevreji prepirući se medju sobom.

- ³⁰ A Pavle ostade pune dve godine o svom trošku, i dočekivaše sve koji mu dolažahu,
- ³¹ Propovedajući carstvo Božje, i učeći o Gospodu našem Isusu Hristu slobodno, i niko mu ne branjaše.

For other languages please go to **www.wordproject.org**